

El Pare Ferrer Pi ens ha deixat

ASOCIACIÓN DE QUÍMICOS E INGENIEROS DEL INSTITUTO QUÍMICO DE SARRIÀ

- 1918** *4 de enero: nace en Vilanova i la Geltrú (Garraf)*
- 1940** *Licenciado en Ciencias Químicas por la Universidad de Barcelona*
- 1940** *Ingresa en la Compañía de Jesús en Veruela (Zaragoza)*
- 1950** *Doctor en Ciencias Químicas por la Universidad Complutense de Madrid*
- 1953** *Ordenado sacerdote en Dublín*
- 1955** *Profesor de Química Mineral y jefe de estudios en el IQS*
- 1957** *Director del IQS*
- 1965** *Reconocimiento del IQS, por parte del Ministerio de Educación, como centro no estatal de enseñanza técnica superior*
- 1970** *Rector de la Universidad de Deusto (Bilbao). Le sucede como director del IQS el P. Miquel Montagut*
- 1975** *Provincial de la Compañía de Jesús de España*
- 1981** *Director del Centro Loyola de Estudios y Comunicación social (Madrid)*
- 1984** *Provincial de la Compañía de Jesús en Catalunya y presidente del Patronato IQS*
- 1988** *Fundación y asentamiento de la Universitat Ramon Llull, reconocida en 1991*
- 1998** *Se retira a Sant Cugat del Vallès, libre de toda responsabilidad; se dedica al trabajo pastoral y a atender multitud de consultas de numerosas personas que acuden a visitarle*
- 2007** *7 de noviembre: se duerme en el Señor*

4

3. Editorial / Editorial

4. Necrològica / Necrològica

6. Assemblea General Ordinària /
Asamblea General Ordinaria

8. Lliurament Premis P. Salvador Gil /
Entrega Premios P. Salvador Gil

6

13

9. Lliurament insígnies / Entrega insignias

12. Lliurament diplomes / Entrega diplomas

13. Entrevista / Entrevista

18. Grups Professionals / Grupos Profesionales

25. Reportatge / Reportaje

25

28. Serveis / Servicios

30. Comissió de Joves / Comisión de Jóvenes

31. Explica'ns la teva afició / Explícanos tu afición

30

35. Notícies / Noticias

42. Associats a l'Exterior / Asociados en el Exterior

47. Petit Anecdolari / Pequeño Anecdulario

49. Felicitacions / Felicitaciones

42

A-IQS es miembro de la FEDERACIÓN ESPAÑOLA DE INGENIEROS QUÍMICOS

JUNTA DIRECTIVA ASSOCIACIÓ DE QUÍMICS I ENGINYERS DE L'INSTITUT QUÍMIC DE SARRIÀ

President: Jaume Àrboles Muntadas	Vocals: Francesc Xavier Castañé Sitjas	A-IQS Via Augusta, 390 08017 Barcelona Tel. 93 267 20 12 93 267 20 00 Tel. i fax directe 93 280 42 76 Web: http://www.aiqs.es E-mail: aiqs@aiqs.es
Vicepresident: Josep Beulama Griñó	Josep Mosquera Arias	
Secretari: José Luis Zeichen Stern	Albert Palomer Benet	
Vicesecretari: Josep Albert Jover Serra	Albert Puyuelo Gómez	
Tresorera: Remei Areny Joval	Rafael Queralt Teixidó, S.J.	
Sotstresorer: Josep Carrera Sansa	Berta Vega Sánchez	
	Teresa Vidal Lluçà	
	Coordinació editorial i disseny: BPMO Edigrup · www.grupobpmo.com Dipòsit legal: B-37419-97 · Desembre de 2007	

A-IQS es miembro de la EUROPEAN FEDERATION OF CHEMICAL ENGINEERING desde 1974

Moltes gràcies a Totes i Tots. Un any més la celebració de l'Assemblea General Ordinària i el sopar posterior han mostrat el vigor de la nostra Associació. Un Col·lectiu amb tradició, camí de ser centenari, que arriba a finals de l'any 2007 amb una vitalitat que exigeix, als que formem part de la Junta Directiva, fer les coses cada cop millor.

Moltes gràcies especialment als Associats més veterans que ens van transmetre, durant l'emotiva celebració de lliurament de les insígnies que commemoraven els 50 i 60 anys de la seva graduació, la seva estima per la Institució i la seva companyonia, i moltes gràcies també als menys veterans i als envejablement joves per col·laborar en aquest homenatge.

Aquest número vol recordar el Dr. Pere Ferrer Pi, S.J., Medalla d'or de la nostra Associació, que ha estat un dels referents de l'Institut i que, amb la seva visió estratègica, va dibuixar, en el seu moment, l'IQS del futur, el que coneixem ara.

També volem demostrar el nostre afecte a qui, amb la seva presència diària i la seva disponibilitat total, ens ensenya els valors que han d'impregnar una veritable Associació. Moltes gràcies, P. Rafael Queralt, S.J.

Des d'aquest News us volem desitjar a Totes i Tots unes Bones Festes i un Any 2008 que ens aportï i ajudi a donar el millor, tant a nivell personal, familiar i social com professional. □

Jaume Àrboles Muntadas
President

Muchas gracias a Todas y a Todos. Un año más la celebración de la Asamblea General Ordinaria y la cena posterior han mostrado el vigor de nuestra Asociación. Un Colectivo con solera, camino de ser centenario, que llega a finales del año 2007 con una vitalidad que exige, a quienes formamos parte de la Junta Directiva, hacer las cosas cada vez mejor.

Muchas gracias especialmente a los Asociados más veteranos que nos transmitieron, durante la emotiva celebración de entrega de los distintivos que conmemoraban los 50 y 60 años de su graduación, su cariño por la Institución y su compañerismo, y muchas gracias también a los menos veteranos y a los envidiablemente jóvenes por colaborar en este homenaje.

Este número quiere recordar al Dr. Pere Ferrer Pi, S.J., Medalla de oro de nuestra Asociación, quien ha sido uno de los referentes del Instituto y que, con su visión estratégica, dibujó, en su momento, el IQS del futuro, el que ahora conocemos.

También queremos demostrar nuestro afecto a quien, con su presencia diaria y su total disponibilidad, nos enseña los valores que deben impregnar una verdadera Asociación. Muchas gracias, P. Rafael Queralt, S.J.

Desde este News navideño os queremos desear a Todas y Todos unas Felices Fiestas y un Año 2008 que nos aporte y ayude a dar lo mejor, tanto a nivel personal, familiar y social como profesional. □

Jaume Àrboles Muntadas
Presidente

PERE FERRER PI, S. J. (1918 – 2007)

Pere Ferrer Pi va néixer a Vilanova i la Geltrú (Garraf) el 4 de gener de 1918. Va acabar els estudis de Batxillerat el 1934 i va passar a estudiar la carrera de Ciències Químiques a la Universitat de Barcelona. La guerra civil va interrompre els seus estudis, que finalment va poder acabar el juliol de 1940.

A l'octubre d'aquest any va entrar a la Companyia de Jesús i va començar els estudis de la carrera eclesiàstica, que va simultanejar amb el doctorat en Ciències. Va obtenir el grau de doctor per la Universitat Complutense el juliol de 1950. Va ser ordenat sacerdot a Dublín el 1953. Després d'un temps d'especialització, es va incorporar al cos

docent de l'Institut Químic de Sarrià l'octubre de 1955, com a professor de Química Mineral i cap d'estudis del primer curs.

El juliol de 1957 va ser nomenat director de l'Institut Químic. Durant el seu mandat l'Institut va experimentar una profunda transformació i va adquirir el caràcter d'un autèntic centre d'estudis superiors; per això es va envoltar d'un grup entusiasta de col·laboradors, formats en diferents països, que amb la seva docència i treballs de recerca van contribuir a elevar l'alt prestigi de la Institució. Home d'una profunda visió i vocació universitària, va posar el seu principal esforç a donar consistència i alçada a la formació que l'Institut impartia als seus alumnes. Fruit d'aquest esforç, el 1965 el Ministeri d'Educació de Madrid reconeix l'IQS com a centre no estatal d'ensenyament tècnic superior. En totes aquestes millores de l'Institut no

PERE FERRER PI, S. J. (1918 – 2007)

Ferrer Pi 1957: El Pare Ferrer Pi el dia que va prendre possessió del càrrec de director de l'IQS el 1957
Ferrer Pi 1957: El Padre Ferrer Pi el día que tomaba posesión como Director del IQS en 1957

Pere Ferrer Pi nació en Vilanova i la Geltrú (Garraf) el 4 de enero de 1918. Terminó sus estudios de Bachillerato en 1934 y pasó a estudiar la carrera de Ciencias Químicas en la Universidad de Barcelona. La guerra civil interrumpió su carrera, que finalmente pudo terminar en julio de 1940.

En octubre de este año entró en la Compañía de Jesús y empezó los estudios de la carrera eclesiástica, que simultaneó con el doctorado en Ciencias. Obtuvo el grado de doctor por la Universidad Complutense en julio de 1950. Fue ordenado sacerdote en Dublín en 1953. Después de un tiempo de especialización se incorporó al cuerpo docente del

Instituto Químic de Sarrià en octubre de 1955, como profesor de Química Mineral y jefe de estudios del primer curso.

En julio de 1957 fue nombrado director del Instituto Químic. Durante su mandato el citado Instituto experimentó una profunda transformación y adquirió el carácter de un auténtico centro de estudios superiores; para ello se rodeó de un grupo entusiasta de colaboradores, formados en diferentes países, que con su docencia y trabajos de investigación contribuyeron a elevar el alto prestigio de la Institución. Hombre de una profunda visión y vocación universitaria, puso su principal esfuerzo en dar consistencia y altura a la formación que el Instituto impartía a sus alumnos. Fruto de este esfuerzo, en 1965 el Ministerio de Educación de Madrid reconoce al IQS como centro no estatal de enseñanza técnica superior. En todas estas mejoras del Instituto no

es pot oblidar el paper que va tenir el Patronat d'Indústries, fundat el 1958.

El 1970 el P. Ferrer Pi deixa l'Institut per ocupar diferents càrrecs en l'àmbit nacional; amb tot, el seu cor seguia pensant en el seu IQS i va ser el president del Patronat des que va ser creat el 1984 fins al 1999, any que va decidir retirar-se de la vida activa. Per tota la seva dedicació a l'Institut, el 1992 va rebre la Medalla d'or del P. Vitoria.

Una característica molt important a destacar en la seva manera de fer era la proximitat en el tracte amb els alumnes i amb els ja graduats. Per molt enfeinat que estigués, sempre deixava oberta la porta del despatx; feia seves les preocupacions de les persones que el visitaven i sempre intentava trobar-los alguna solució. Crec que, com a Associació de Graduats, hem de recordar i agrair d'una forma especial aquesta manera d'actuar del que va ser durant tretze anys director de l'IQS i quinze més president del Centre.

Va morir a Sant Cugat del Vallès el 7 de novembre de 2007. Descansi en la pau del Senyor. □

Ferrer Pi 1992: El 1992 va rebre la Medalla d'or del P. Vitoria, concedida per l'IQS
Ferrer Pi 1992: En 1992 recibió la Medalla de oro del P. Vitoria, concedida por el IQS

se puede olvidar el papel que jugó el Patronato de Industrias, fundado en 1958.

En 1970 el P. Ferrer Pi deja el Instituto para ocupar diferentes cargos en el ámbito nacional; sin embargo, su corazón seguía pensando en su IQS y fue el presidente del Patronato desde su creación en 1984 hasta 1999, año en que decidió retirarse de la vida activa. Por toda su dedicación al Instituto, recibió en 1992 la Medalla de oro del P. Vitoria.

Una característica muy importante a destacar en su manera de proceder era la cercanía en su trato con los alumnos y con los ya graduados. Por muy ocupado que estuviera, la puerta de su despacho permanecía siempre abierta; hacía suyas las preocupaciones de las personas que le visitaban y siempre intentaba

encontrarles alguna solución. Crec que, como Asociación de Graduados, debemos recordar y agradecer de una forma especial esta manera de actuar del que fue durante trece años director del IQS y otros quince presidente del Centro.

Falleció en Sant Cugat del Vallès el 7 de noviembre de 2007. Descanse en la paz del Señor. □

ASSEMBLEA A-IQS 2007

El passat dia 31 de novembre es va celebrar l'Assemblea General Ordinària de l'Associació a la Sala Multimèdia de l'Institut Químic de Sarrià. Com s'ha estat fent cada any, va haver un balanç de totes les activitats que s'han dut a terme des de l'Associació i es van entregar els Premis Pare Salvador Gil i les insígnies commemoratives a les promocions del 1957, 1982 i 1995, així com els diplomes corresponents a la promoció 1947 i anteriors. □

ASAMBLEA A-IQS 2007

El pasado día 31 de noviembre se celebró la Asamblea General Ordinaria de la Asociación en la Sala Multimedia del Instituto Químico de Sarrià. Como se ha ido haciendo cada año, hubo un balance de todas las actividades que se han llevado a cabo desde la Asociación y se entregaron los Premios Padre Salvador Gil y las insignias conmemorativas a las promociones de 1957, 1982 y 1995, así como los diplomas correspondientes a la promoción 1947 y anteriores. □

Josep Beumala, Enric Julià, Jaume Àrboles, José Luis Zeichen i Remei Areny

Vista general dels assistents a l'Assemblea
Vista general de los asistentes a la Asamblea

Com és habitual, l'aperitiu es va fer a la Sala Polivalent de l'IQS
 Como es habitual, el aperitivo se realizó en la Sala Polivalente del IQS

Vistes generals del sopar que va tenir lloc al Col·legi
 de Sant Ignasi
 Vistas generales de la cena que tuvo lugar en el Col·legi
 de Sant Ignasi

LLIURAMENT DE PREMIS P. SALVADOR GIL, S.I. ENTREGA DE PREMIOS P. SALVADOR GIL, S.I.

Laura Martínez Hernández, Premi P. Salvador Gil del Departament d'Enginyeria Química
Laura Martínez Hernández, Premio P. Salvador Gil del Departamento de Ingeniería Química

Marta Artigas Aloma, Premi P. Salvador Gil del Departament d'Enginyeria Industrial. Va recollir el premi la seva mare
Marta Artigas Aloma, Premio P. Salvador Gil del Departamento de Ingeniería Industrial. Recogió el premio su madre

Xavier Ortiz Almirall, Premi P. Salvador Gil del Departament de Química Analítica
Xavier Ortiz Almirall, Premio P. Salvador Gil del Departamento de Química Analítica

Xavier Ragàs Amalrich, Premi P. Salvador Gil del Departament de Química Orgànica i Bioquímica
Xavier Ragàs Amalrich, Premio P. Salvador Gil del Departamento de Química Orgánica y Bioquímica

PROMOCIÓ 1995

Francisco Carrión Ortueta

PROMOCIÓN 1995

Conchita Estradé Muñoz

M. Cristina Puigjaner Vallet

Antoni Sansalvador Alsina

PROMOCIÓ 1982

Clara Herrero Ferragut

PROMOCIÓN 1982

Lourdes Margarit Roig

Jaume Nebot Vivas

Santi Nonell Marrugat

PROMOCIÓ 1957 / PROMOCIÓN 1957

Raúl Aliana Mur

Alberto Barrera Berro, S.J.

Jordi Espinós Bragulat

Enrique Trabal Guimó

PROMOCIONS FOTOS DE GRUP / PROMOCIONES FOTOS DE GRUPO

Promoció 1957
Promoción 1957

Promoció 1982
Promoción 1982

Promoció 1995
Promoción 1995

LLIURAMENT DE DIPLOMES

ENTREGA DE DIPLOMAS

Josep M. Oliveras Gambín

Joan Llobet Poal

Jaime Vall Nadal

Un cop es va donar per finalitzat el lliurament dels diplomes, Joan Castelló Puig ens va dirigir unes paraules creades per a l'ocasió
Una vez se dio por finalizada la entrega de los diplomas, Joan Castelló Puig nos dirigió unas palabras creadas para la ocasión

Rafael Queralt Teixidó, S.I., una vida a l'IQS
“L'A-IQS EN MOLTS ASPECTES
ÉS COM UNA FAMÍLIA”

L'IQS FA MÉS DE CENT ANYS QUE EXERCEIX LA SEVA TASCA FORMADORA DE PROFESSIONALS DE LA QUÍMICA. QUAN ENS IMAGINEM AQUEST TEMPS PASSANT A TRAVÉS DE LA INSTITUCIÓ TENDIM A PENSAR COM HAN CANVIAT LES INSTAL·LACIONS, ELS MITJANS, LES TEORIES ENSENYADES... PERÒ DE VEGADES ENS OBLIDEM DEL MÉS IMPORTANT: DE LES PERSONES QUE FAN POSSIBLE AQUEST PROJECTE.

RAFAEL QUERALT, QUE AMB 83 ANYS ES CONTINUA LLEVANT CADA DIA A DOS QUARTS DE SET DEL MATÍ, ÉS UNA D'AQUESTES PERSONES. ÉS UN TESTIMONI D'EXCEPCIÓ DE LA HISTÒRIA DE L'IQS, AL QUAL ÉS VINCULAT DES DEL 1942 QUAN HI VA COMENÇAR ELS ESTUDIS. 65 ANYS SÓN TOTA UNA VIDA I RAFAEL QUERALT ELS HA DEDICAT A L'IQS I DES DE 1951 TOTALMENT A LA VIDA RELIGIOSA I AL SACERDOCI EN LA COMPANYIA DE JESÚS.

Rafael Queralt Teixidó, S.I., una vida en el IQS
“LA A-IQS EN MUCHOS ASPECTOS
ES COMO UNA FAMILIA”

EL IQS LLEVA EJERCIENDO SU LABOR FORMADORA DE PROFESIONALES DE LA QUÍMICA HACE MÁS DE CIENTO AÑOS. CUANDO NOS IMAGINAMOS ESTE TIEMPO PASANDO A TRAVÉS DE LA INSTITUCIÓN TENDEMOS A PENSAR EN CÓMO HAN CAMBIADO LAS INSTALACIONES, LOS MEDIOS, LAS TEORÍAS ENSEÑADAS... PERO A VECES NOS OLVIDAMOS DE LO MÁS IMPORTANTE: DE LAS PERSONAS QUE HACEN POSIBLE ESTE PROYECTO.

RAFAEL QUERALT, QUE A SUS 83 AÑOS SE SIGUE LEVANTANDO CADA DÍA A LAS 6.30 HORAS DE LA MAÑANA, ES UNA DE ESTAS PERSONAS. ES UN TESTIGO DE EXCEPCIÓN DE LA HISTORIA DEL IQS, AL QUE LLEVA VINCULADO DESDE 1942 CUANDO INICIÓ SUS ESTUDIOS AQUÍ. 65 AÑOS SON TODA UNA VIDA Y RAFAEL QUERALT LOS HA DEDICADO AL IQS Y DESDE 1951 TOTALMENTE A LA VIDA RELIGIOSA Y AL SACERDOCIO EN LA COMPAÑÍA DE JESÚS.

65 anys són molts anys... Com va començar tot?

El primer contacte que vaig tenir amb l'IQS va ser el 1942, quan vaig tenir la providència de venir a estudiar aquí. Als anys quaranta la química es va posar de moda i, d'altra banda, vaig rebre informació que aquí la manera d'organitzar els estudis era esti-

mulant per a l'alumne. Des del primer moment em vaig trobar molt de gust al centre i la meva relació amb professors i alumnes va ser bona sempre. Amb alguns hi ha una amistat que encara perdura, cosa que té un gran valor a la vida. A l'any 51 vaig entrar a la Companyia de Jesús; entrar en el sacerdoci no va tenir res a veure amb la química, però m'ha servit també per poder dur a terme part de la meva activitat en aquest centre.

65 años son muchos años... ¿Cómo empezó todo?

Mi primer contacto con el IQS fue en 1942, cuando tuve la providencia de venir a estudiar aquí. En los años cuarenta la química se puso de moda y, por otra parte, recibí información de que aquí la manera de organizar los estudios era esti-

mulante para el alumno. Desde el primer momento me encontré muy bien en el centro y mi relación con profesores y alumnos fue buena siempre. Con algunos de ellos hay una amistad que aún perdura, lo que tiene un gran valor en la vida. En el año 51 entré en la Compañía de Jesús; entrar en el sacerdocio no tuvo nada que ver con la química, pero me ha servido también para poder realizar parte de mi actividad en este centro.

Com han estat per a vostè tots aquests anys?

La veritat és que gaudeixo molt de la meua activitat. He procurat fer les tasques que m'han estat encomanades el millor que he sabut: fent modestament el que tenia entre mans i fent-ho bé.

Com ha canviat l'IQS en aquest temps?

L'IQS s'ha hagut d'adaptar en cada moment als temps que corrien. Per exemple, passar a estar integrat en una universitat, la Ramon Llull, va ser un pas important, ja que en ser un centre privat es va poder donar una titulació oficial. Però també és important reconèixer que l'IQS ha procurat ser fidel als principis pels quals s'havia creat. No només el que s'hi fa avui, sinó els plans que hi ha per al futur ho reflecteixen: poder transmetre dins de l'ensenyament de la química (i, també ara, amb l'economia) una formació a la joventut estudiantina perquè el dia de demà puguin assumir una responsabilitat dins de la tasca de l'empresa.

Què rescata de la filosofia de l'IQS?

L'esforç i el treball personal, i la responsabilitat envers la societat. Aquestes dues coses ens donen impuls per poder tirar endavant i fer la tasca que cadascun està cridat a realitzar.

Parlí'ns de la importància de la biblioteca de l'IQS que vostè va dirigir des del 1967 al 1998.

La biblioteca és fonamental en un centre d'investigació química. És una arma fonamental en tota ciència; un no pot desconèixer el que uns altres diuen sobre allò. Si no vols fer servir aquesta eina,

¿Cómo han sido para usted todos estos años?

La verdad es que disfruto mucho de mi actividad. He procurado realizar las labores que me han sido encomendadas lo mejor que he sabido: realizando modestamente lo que tenía entre manos y haciéndolo bien.

¿Cómo ha cambiado el IQS en este tiempo?

El IQS ha tenido que adaptarse en cada momento a los tiempos que corrían. Por ejemplo, pasar a estar integrado en una universidad, la Ramon Llull, fue un paso importante, ya que siendo un centro privado se pudo dar una titulación oficial. Pero también es importante reconocer que el IQS ha procurado ser fiel a los principios por los cuales se había creado. No sólo lo que se realiza hoy, sino los planes que hay para el futuro lo

reflejan: poder transmitir dentro de la enseñanza de la química (y, también ahora, con la economía) una formación a la juventud estudiantina para que el día de mañana puedan asumir una responsabilidad dentro de la tarea de la empresa.

¿Qué rescata de la filosofía del IQS?

El esfuerzo y el trabajo personal, y la responsabilidad respecto a la sociedad. Estas dos cosas nos dan impulso para poder ir adelante y llevar a cabo la tarea que cada uno está llamado a realizar.

Háblenos de la importancia de la biblioteca del IQS, que usted dirigió desde 1967 a 1998.

La biblioteca es fundamental en un centro de investigación química. Es un arma fundamental en toda cien-

tu t'ho perds, però no sortiràs endavant. La biblioteca facilita la feina de professors i estudiants, que poden buscar aquí el que necessiten per al seu treball quotidià.

També va ser professor de diverses assignatures, quin consell donaria als estudiants?

Als més nous, que s'hi posin de valent. Estudiar, en primer lloc, és un privilegi (no tots els joves ho poden fer) i cal aprofitar el temps i no perdre l'oportunitat. Per a aquells que són a punt de llicenciar-se, que s'adonin que encara no han acabat; és ara quan han de demostrar que el que han après serveix per anar endavant en la tasca que a cadascú li toqui.

Vostè ha dirigit durant 12 anys l'A-IQS, com descriu aquesta relació?

L'A-IQS m'ha permès mantenir una amistat amb els antics alumnes al llarg dels anys i desenvolupar una activitat units, cosa que és molt important en la vida. En molts aspectes és com una família i hem de procurar que es mantingui així: una família que va creixent. És una associació que intenta ajudar els seus membres en el treball que cadascú desenvolupa i en les altres activitats de la vida. L'A-IQS té

cia; uno no puede desconocer lo que otros dicen sobre aquello. Si uno no quiere usar esta herramienta, él se lo pierde, pero no saldrá adelante. La biblioteca facilita la labor de profesores y estudiantes, que pueden buscar aquí lo que necesitan para su trabajo cotidiano.

También fue profesor de diversas asignaturas, ¿qué consejo daría a los estudiantes?

A los más nuevos, que se lo tomen en serio. Estudiar, en primer lugar, es un privilegio (no todos los jóvenes lo pueden hacer) y hay que aprovechar el tiempo y no perder la oportunidad. Para aquellos que están a punto de licenciarse, que se den cuenta de que aún no han terminado; es ahora cuando tienen que demostrar que lo que han aprendido sirve para ir adelante en la tarea que a cada uno le toque.

Usted ha dirigido durante 12 años la A-IQS, ¿cómo describe esta relación?

La A-IQS me ha permitido mantener una amistad con los antiguos alumnos a lo largo de los años y desarrollar una actividad unidos, lo que es muy importante en la vida. En muchos aspectos es como una familia y tenemos que procurar que se mantenga así: una familia que va creciendo. Es una asociación que intenta ayudar a sus miembros en el trabajo que cada uno desarrolla y en las

aquest doble vessant, una activitat social d'ajuda en els moments difícils a aquelles persones que ho necessiten i una responsabilitat cap a la societat en tasques en què nosaltres puguem contribuir d'alguna manera.

Va dirigir *Afinidad* durant 31 anys, què va significar per a vostè aquesta activitat?

Afinidad és una de les poques revistes de química de parla hispana que es mantenen. Tirar endavant una revista no és una tasca senzilla, i a mi em va donar tanta feina com satisfaccions. *Afinidad* és una mena de presentació davant el sector químic de la modesta activitat que fem els professionals que ens hem format aquí i també una col·laboració entre els químics de parla hispana. A més a més, és un suport per a l'IQS, al mateix temps que la revista rep el suport de la institució.

Els últims vuit anys els ha passat visitant escoles per parlar-los de l'IQS. Li agrada aquesta feina?

Sí, és una activitat que m'agrada. D'una banda m'agrada viatjar, conèixer noves realitats i també trobar nous estudiants per a l'IQS. Nosaltres procurem transmetre que l'èxit depèn molt del seu treball, que és important la formació de qualitat, però l'esforç que han de posar ells és fonamental. □

demás actividades de la vida. La A-IQS tiene esa doble vertiente, una actividad social de ayuda en los momentos difíciles a aquellas personas que lo necesitan y una responsabilidad hacia la sociedad en tareas en las que nosotros podemos contribuir de alguna manera.

Dirigió *Afinidad* durante 31 años, ¿qué significó para usted esta actividad?

Afinidad es una de las pocas revistas de química de habla hispana que se mantienen. Sacar adelante una revista no es una tarea sencilla, y a mí me dio tanto trabajo como satisfacciones. Afinidad es una especie de presentación ante el sector químico de la modesta actividad que hacemos los profesionales que nos hemos formado aquí y también una colaboración entre los químicos de habla hispana. Además, es un apoyo para el IQS, al mismo tiempo que la revista se apoya en la institución.

Lleva los ocho últimos años visitando escuelas para hablarles del IQS. ¿Le gusta este trabajo?

Sí, es una actividad que me gusta. Por una parte me gusta viajar, conocer nuevas realidades y también encontrar nuevos estudiantes para el IQS. Nosotros procuramos transmitir que el éxito depende mucho de su trabajo, que es importante la formación de calidad, pero el esfuerzo que han de poner ellos es fundamental. □

PERFIL

Rafael Queralt Teixidó, S.J., nascut a Vinaròs (Castelló) el 1924, va cursar estudis a l'IQS (1942-46) i després d'uns anys de treballar a la indústria química va ingressar a la Companyia de Jesús (octubre 1951).

Destinat a l'IQS el 1963 ha tingut al llarg d'aquest anys diverses tasques.

Director de l'Associació de Químics de l'IQS del 1963 al 1975. Director de la Revista *Afinidad* del 1963 al 1994. Professor del Laboratori de Química General del 1964 al 1971. Professor adjunt de Química Inorgànica i Anàlisi Qualitativa del 1964 al 1980.

Del 1963 al 1998, director de la Biblioteca. El 1977 va potenciar el servei de Documentació de l'IQS i va donar el Curs d'Iniciació a la Documentació Científica i Tècnica als alumnes de darrer curs.

PERFIL

Rafael Queralt Teixidó, S.J., nacido en Vinaroz (Castellón) en 1924, cursó estudios en el IQS (1942-46) y después de unos años de trabajar en la industria química ingresó a la Compañía de Jesús (octubre 1951).

Destinado al IQS en 1963, ha tenido a lo largo de todos estos años diversas tareas.

Director de la Asociación de Químicos del IQS desde 1963 a 1975. Director de la revista Afinidad desde 1963 a 1994. Profesor del Laboratorio de Química General desde 1964 a 1971. Profesor adjunto de Química Inorgánica y Análisis Cualitativo desde 1964 a 1980.

Desde 1963 a 1998, director de la Biblioteca. En 1977 potenció el servicio de Documentación del IQS y emprendió el Curso de Iniciación a la Documentación Científica y Técnica a los alumnos de último curso.

Rafael Queralt i Lidia Sirera als locals de l'Associació
Rafael Queralt y Lidia Sirera en los locales de la Asociación

FER NEGOCIS AL JAPÓ O A RÚSSIA

QUAN ET PREGUNTEN PER QUÈ ELS VOLS COMPRAR UN PRODUCTE... O QUAN EL LLARG TERMINI ÉS UN MES. EN LES PRESENTACIONS SOBRE EL JAPÓ I RÚSSIA RESPECTIVAMENT, ELS COMPANYS BLANCA FRANSITORRA I JORGE GRIMA VAN EXPOSAR, EN XERRADES 'PETIT COMITÈ' DEL GPMK –GRUP PROFESSIONAL DE MÀRQUETING I GESTIÓ COMERCIAL–, LES SEVES EXPERIÈNCIES EN NEGOCIACIÓ AMB AQUESTS DOS PAÏSOS.

HACER NEGOCIOS EN JAPÓN O EN RUSIA

CUANDO TE PREGUNTAN POR QUÉ LES QUIERES COMPRAR UN PRODUCTO... O CUANDO EL LARGO PLAZO ES UN MES. EN LAS PRESENTACIONES SOBRE JAPÓN Y RUSIA RESPECTIVAMENTE, LOS COMPAÑEROS BLANCA FRANSITORRA Y JORGE GRIMA EXPUSIERON, EN CHARLAS 'PETIT COMITÉ' DEL GPMK –GRUPO PROFESIONAL DE MARKETING Y GESTIÓN COMERCIAL–, SUS EXPERIENCIAS EN NEGOCIACIÓN CON AMBOS PAÍSES.

Presentació al Japó

- Salutació
- Targetes
- Idioma/somriure
- Color vermell
- Paraules (4 lletres)

- Estructura Jeràrquica
– min. 2

La primera xerrada, “El Japó i el seu magnetisme comercial” va tenir lloc el 13 de juny en els locals de l’A-IQS i va ser a càrrec de Blanca Fransitorra, membre del GPMK i coordinadora de les xerrades *petit comité* d’aquest any.

“El japonès és molt nacionalista, fruit potser del poc contacte que les persones d’aquell país tenen amb altres cultures i, per tant, amb altres maneres de fer les coses”, ens explicava B. Fransitorra. Al Japó, un 99,4% dels 127.467.970 persones censades aquest any 2007 són japoneses. Del 0,6% restant, el subgrup més important el constitueixen els sud-coreans.

L’activitat professional de Blanca Fransitorra, promoció 1992 especialitat Enginyeria Química, ha estat orientada des del primer moment al vessant comercial. En acabar la carrera es va incorporar a Esso Espanyola (Grupo Exxon Chemicals) com a product manager d’olis blancs per al sector industrial, cosmètic i farmacèutic, a Barcelona i després a Madrid. La seva trajectòria professional inclou el pas per Zeus Química com a tècnic comercial de pintures, i per

La primera charla, “El Japón y su magnetismo comercial” tuvo lugar el 13 de junio en los locales del A-IQS y corrió a cargo de Blanca Fransitorra, miembro del GPMK y coordinadora de las charlas *petit comité* del presente año.

“El japonés es muy nacionalista, fruto quizás del poco contacto que las personas de aquel país tienen con otras culturas y, por lo tanto, con otros modos de hacer las cosas”, nos explicaba B. Fransitorra. En Japón, un 99,4% de los 127.467.970 personas censadas en 2007 son japonesas. Del 0,6% restante, el subgrupo más importante lo constituyen los sudcoreanos.

La actividad profesional de Blanca Fransitorra, promoción 1992 especialidad Ingeniería Química, ha estado orientada desde el primer momento a la vertiente comercial. Al acabar la carrera se incorporó a Esso Española (Grupo Exxon Chemicals) como product manager de aceites blancos para el sector industrial, cosmético y farmacéutico, en Barcelona y después en Madrid. Su trayectoria profesional incluye el paso por Zeus Química como técnico comercial de pinturas, y

Medir Ferrer com a product manager d'especialitats, especialment per al sector d'automoció.

A SiberHegner, on B. Fransitorra va ser product manager de productes especialitats per a pintures, tintes i adhesius per a Espanya i Portugal durant set anys, va aprendre com treballar amb diferents nacionalitats asiàtiques, que eren els seus proveïdors i dels quals la Blanca destaca els japonesos. Actualment, Blanca Fransitorra és technical sales manager al sud d'Europa per a Biocides in Coatings, Inks, Adhesives and Sealants a Rohm and Haas.

por Medir Ferrer como product manager de especialidades, especialmente para el sector de automoción.

En SiberHegner, donde B. Fransitorra fue product manager de productos especialidades para pinturas, tintas y adhesivos para España y Portugal durante siete años, aprendió cómo trabajar con distintas nacionalidades asiáticas, que eran sus proveedores y de los cuales Blanca destaca a los japoneses. Actualmente, Blanca Fransitorra es technical sales manager en el sur de Europa para Biocides in Coatings, Inks, Adhesives and Sealants en Rohm and Haas.

Japó i el seu magnetisme comercial

Costums

- Japó és el top
- Anar a sopar
- Beure sake/Karaoke
- Paper de la dona
- Consumista: Louis Vuitton, Chanel...

La relació de Blanca Fransitorra amb el Japó ha estat bàsicament com a compradora. "Els japonesos consideren que els seus productes i la seva manera d'enfocar les coses són els millors", ens va explicar. "I dins d'aquesta manera de fer, et demanen per què els vols comprar –no vendre, comprar!– qualsevol producte".

Amb els japonesos la presa de contacte en fred no dóna cap resultat; per arribar a les empreses, és millor utilitzar els serveis d'un intermediari ben connectat o d'algun organisme oficial.

B. Fransitorra ens va explicar també la seva experiència amb representants d'aquell país. "Al Japó tot està molt planificat; les reunions, per exemple, comencen i acaben exactament a l'hora prevista encara que algun tema quedi a mitges. Només discuteixen els temes acordats amb anterioritat: són poc flexibles i no improvisen mai". A les reunions hi van sempre diverses persones i el to és molt seriós. Valoren molt la presència del material que s'aporti, que ha de tenir un contingut exhaustiu i precís.

El protocol és important i val la pena conèixer-lo. A l'hora de saludar solen donar la mà als interlocutors

La relación de Blanca Fransitorra con Japón ha sido básicamente como compradora. "Los japoneses consideran que sus productos y su manera de enfocar las cosas son los mejores", nos explicó. "Y dentro de esta manera de hacer las cosas, te preguntan por qué les quieres comprar –no vender, ¡comprar!– cualquier producto".

Con los japoneses la toma de contacto en frío no da ningún resultado; para llegar a las empresas, es mejor utilizar los servicios de un intermediario bien conectado o de algún organismo oficial.

B. Fransitorra nos explicó también su experiencia con representantes de aquel país. "En Japón todo está muy planificado; las reuniones, por ejemplo, empiezan y acaban exactamente a la hora prevista aunque algún tema quede a medias. Sólo discuten los temas acordados con anterioridad: son poco flexibles y no improvisan nunca". A las reuniones van siempre varias personas y el tono es muy serio. Valoran mucho la presencia del material que se aporte, que debe tener un contenido exhaustivo y preciso.

El protocolo es importante y vale la pena conocerlo. A la hora de saludar suelen dar la mano a los in-

“Japó: El seu magnetisme comercial”

estrangers, però en ocasions formals fan una reverència, més inclinada com més estatus es concedeix a l'altra persona. Si aquest és el cas, el més adequat és respondre amb una lleu inclinació, amb la mirada baixa i amb els palmells de les mans al costat de les cames els homes i amb les mans creuades de front les dones.

O les targetes professionals. “Nosaltres, que de vegades les tirem a sobre la taula sense ni mirar ningú”, explicava B. Fransitorra. Al Japó, la manera de donar la targeta és molt important. S'intercanvien al començament de la reunió, i és descortès no oferir-ne. Es donen fent servir totes dues mans de manera que els polzes siguin a una punta de la targeta que “mira cap enfora” perquè si és el cas, l'interlocutor pugui llegir la informació quan s'inclini per fer la reverència.

Quan es rep una targeta, s'ha de llegir el nom de l'empresa i el de la persona, i assentir en senyal de comprensió. Durant tota la reunió les targetes s'han de deixar damunt la taula, i no s'hi ha de fer anotacions.

I tantes coses més. El color vermell és el de la sort al Japó i el valoren positivament. En canvi, el número quatre i el nou són els números de la mala sort i s'han d'evitar fins i tot en els regals. La beguda típica és el sake, i el lloc típic d'esbarjo són els karaokes, on no acostumen a convidar les dones, que al Japó tenen un estatus clarament inferior al de l'home. La societat japonesa és molt consumista i valora les marques, com ara Louis Vuitton o Chanel. Els japonesos són molt conservadors vestint i és millor no portar roba de colors vius en una reunió de negocis. Fan soroll quan mengen i de vegades s'adormen a les reunions (has de fer veure que no te n'adones), però mocar-se en públic està molt mal vist... □

terlocutores extranjeros, pero en ocasiones formales hacen una reverencia, tanto más inclinada cuanto mayor status se conceda a la otra persona. Si este es el caso, lo más adecuado es responder con una leve inclinación, con la mirada baja y con las palmas de las manos junto a las piernas los hombres y con las manos cruzadas de frente las mujeres.

O las tarjetas profesionales. “Nosotros, que a veces las echamos encima de la mesa sin mirar a nadie siquiera”, explicaba B. Fransitorra. En Japón, el modo de dar la tarjeta es muy importante. Se intercambian al principio de la reunión, y es descortés no ofrecerlas. Se dan utilizando ambas manos de forma que los pulgares estén en una punta de la tarjeta que “mira hacia afuera” para que, en su caso, el interlocutor pueda leer la información cuando se incline para hacer la reverencia.

Quando se recibe una tarjeta, se debe leer el nombre de la empresa y el de la persona, y asentir en señal de comprensión. Durante toda la reunión las tarjetas deben dejarse encima de la mesa, y no se deben realizar anotaciones en ellas.

Y tantas otras cosas. El color rojo es el de la suerte en Japón y lo valoran positivamente. En cambio, el número cuatro y el nueve son los números de la mala suerte y deben evitarse incluso en los regalos. La bebida típica es el sake, y el lugar típico de diversión son los karaokes, donde no acostumbran a invitar a las mujeres, que en Japón tienen un status clarament inferior al del hombre. La sociedad japonesa es muy consumista y valora las marcas, como por ejemplo Louis Vuitton o Chanel. Los japoneses son muy conservadores en el vestir y es mejor no llevar ropa de colores vivos en una reunión de negocios. Hacen ruido cuando comen y a veces se duermen en las reuniones (debes hacer como si no te dieras cuenta), pero sonarse en público está muy mal visto... □

ELS ASPECTES CULTURALS, UN PUNT BÀSIC EN LES RELACIONS INTERNACIONALS

“SEMBLA MENTIDA EL QUE POT ARRIBAR A ENGANYAR EL FÍSIC”, COMENTAVA JORGE GRIMA A LA SEVA PRESENTACIÓ “INTERACCIÓ AMB RÚSSIA”, QUE VA TENIR LLOC EL PASSAT 26 DE SETEMBRE. “VEUS UN HINDÚ, O UNA PERSONA AMB TRETAS ASIÀTICS, I AUTOMÀTICAMENT ESPERES QUE HI HAURÀ DIFERÈNCIES CULTURALS IMPORTANTS, EN EL TRACTE, EN L’ENFOCAMENT DE LES COSES. ELS RUSSOS, EN CANVI, FÍSICAMENT SÓN FORÇA SEMBLANTS A NOSALTRES I ESPERES UNA RESPOSTA MÉS PROPERA, PERÒ LA SEVA CULTURA ÉS MOLT, MOLT DIFERENT”.

LOS ASPECTOS CULTURALES, UN PUNTO BÁSICO EN LAS RELACIONES INTERNACIONALES

“PARECE MENTIRA LO QUE PUEDE LLEGAR A ENGAÑAR EL FÍSICO”, COMENTABA JORGE GRIMA EN SU PRESENTACIÓN “INTERACCIÓN CON RUSIA”, QUE TUVO LUGAR EL PASADO 26 DE SEPTIEMBRE. “VES A UN HINDÚ O A UNA PERSONA CON RASGOS ASIÁTICOS, Y AUTOMÁTICAMENTE ESPERAS QUE HAYA DIFERENCIAS CULTURALES IMPORTANTES, EN EL TRATO, EN EL ENFOQUE DE LAS COSAS. LOS RUSOS, EN CAMBIO, FÍSICAMENTE SON MUY PARECIDOS A NOSOTROS Y ESPERAS UNA RESPUESTA MÁS PRÓXIMA, PERO SU CULTURA ES MUY, MUY DISTINTA”.

Jorge Grima, promoció 1990 especialitats Analítica i Enginyeria, diploma en gestió de l'empresa industrial per l'IQS i MBA per l'IESE, ha desenvolupat gairebé tota la seva carrera professional en l'àmbit del comerç internacional dels productes químics, especialment amb les repúbliques del que era la Unió Soviètica: Rússia, Ucraïna, el Kazakhstan, etc. És soci i conseller delegat d'Emsa Tecnología Química, S.A., una empresa química amb oficines a Barcelona, Moscou i Kíev, una facturació de 20 milions d'euros i 18 empleats, i soci i president d'Iris Deco, fàbrica de pintures d'alta decoració situada a Moscou, que factura anualment 3 milions d'euros i té 40 empleats. Jorge Grima parla anglès, rus i xinès.

“El rus és molt orgullós, pot arribar a ser menyspreador”, explicava J. Grima. “Ahora són molt submisos. Estan acostumats a ser manats amb mà dura”. I és que la història pesa en un país.

Jorge Grima, promoción 1990 especialidades Analítica e Ingeniería, diploma en gestión de la empresa industrial por el IQS y MBA por IESE, ha desarrollado casi toda su carrera profesional en el ámbito del comercio internacional de los productos químicos, especialmente con las repúblicas de l'antigua Unión Soviética: Rusia, Ucrania, Kazajstán, etc. Es socio y consejero delegado de Emsa Tecnología Química, S.A., una empresa química con oficinas en Barcelona, Moscú y Kiev, una facturación de 20 millones de euros y 18 empleados, y socio y presidente de Iris Deco, fábrica de pinturas de alta decoración situada en Moscú, que factura anualmente 3 millones de euros y tiene 40 empleados. Jorge Grima habla inglés, ruso y chino.

“El ruso es muy orgulloso, puede llegar a ser despreciativo”, explicaba J. Grima. “A la vez son muy sumisos. Están acostumbrados a ser mandados con mano dura”. Y es que la historia pesa en cualquier país.

No és fàcil aconseguir una cita de negocis a Rússia i quan s'ha aconseguit, cal confirmar-la diverses vegades per evitar que la cancel·lin. "A mi m'ha passat", va comentar J. Grima. "Viatjar des d'Espanya fins a una ciutat força remota i, en arribar, trobar-me que em deien que la persona amb qui havia quedat era de viatge".

Rússia és un país amb uns sectors primari i secundari extraordinàriament poderosos, amb estructures encara obsoletes, però en plena reforma i on es creen grans consorcis multinacionals. El sector terciari hi és incipient i la cultura comercial està començant, però és un país en què, per la seva extensió i les seves dificultats de comunicació, les telecomunicacions s'han desenvolupat molt.

No es fácil conseguir una cita de negocios en Rusia y cuando se ha conseguido, es preciso confirmarla varias veces para evitar que la cancelen. "A mí me ha pasado", comentó J. Grima. "Viajar desde España hasta una ciudad considerablemente remota y, al llegar, encontrarme con que me decían que la persona con quien había quedado estaba de viaje".

Rusia es un país con unos sectores primario y secundario extraordinariamente poderosos, con estructuras todavía obsoletas, pero en plena reforma y donde se crean grandes consorcios multinacionales. El sector terciario es incipiente y la cultura comercial está empezando, pero es un país en el que, por su extensión y sus dificultades de comunicación, las telecomunicaciones se han desarrollado mucho.

Aspectos culturales

- Cultura radicalmente diferente
- Soberbio (y displicente)
- Orgulloso de su país
- Sometido
- Escéptico
- Largo plazo -> 1 mes
- Poca cultura del esfuerzo

Federación Rusa

Grima ens va parlar també de la manera d'enfocar la vida en aquell país. "Per a un rus, el llarg termini és un mes", va dir contundent en una afirmació que ens parla de poca cultura de l'esforç i d'un gran escepticisme i falta de confiança en el sistema.

És un fet també que Rússia és el país més ric del món; a més de ser el segon productor mundial de petroli després de l'Aràbia Saudita, té el 27,8% de les reserves mundials provades de gas natural i la conca de mineral de ferro més gran del món. És el quart productor mundial de siderometal·lúrgia, i subministra el 20% de l'alumini i el 40% del níquel, coure i platí de tot el món.

Amb tot, però, hi ha una gran segregació social i els recursos són en mans d'uns quants oligarques. Una gran diferència doncs entre rics i pobres i un gran desencantament social. En aquest context, la

Grima nos habló también de la manera de enfocar la vida en aquel país. "Para un ruso, el largo plazo es un mes", dijo contundente en una afirmación que nos habla de poca cultura del esfuerzo y de un gran escepticismo y falta de confianza en el sistema.

Es un hecho también que Rusia es el país más rico del mundo; además de ser el segundo productor mundial de petróleo tras Arabia Saudí, tiene el 27,8% de las reservas mundiales probadas de gas natural y la mayor cuenca de mineral de hierro del mundo. Es el cuarto productor mundial de siderometalurgia, y suministra el 20% del aluminio y el 40% del níquel, cobre y platino de todo el mundo.

Sin embargo, existe una gran segregación social y los recursos se hallan en manos de unos cuantos oligarcas. Una gran diferencia, pues, entre ricos y pobres y un gran desencanto social. En este contexto,

gran pressió fiscal propicia l'economia submergida i les màfies proliferen i es sofisticuen...

Jorge Grima va començar la presentació amb dues cites. Una de Winston Churchill: "Rússia és una endevinalla embolicada en un misteri dins d'un enigma". I l'altra de popular: "El rigor de la norma russa es compensa amb un incompliment general". A les quals va afegir una tercera: "A Rússia no se l'ha d'entendre, se l'ha d'estimar..."

Tant en un cas com en l'altre, les presentacions es van convertir en debats molt animats on els membres del GPMK contrastaven les seves experiències i de vegades recordaven vells temps. Tant és així que als ponents els era difícil acabar les presentacions i per anar plegant, vam haver de tancar els llums...

la gran presión fiscal propicia la economía sumergida y las mafias proliferan y se sofistican...

Jorge Grima empezó la presentación con dos citas. Una de Winston Churchill: "Rusia es una adivinanza envuelta en un misterio dentro de un enigma". Y otra popular: "El rigor de la norma rusa se compensa con su incumplimiento general". A las que añadió una tercera: "A Rusia no se la debe entender, se la debe amar..."

Tanto en un caso como en otro, las presentaciones se convirtieron en debates muy animados donde los miembros del GPMK contrastaban sus experiencias y a veces recordaban viejos tiempos. Tanto que a los ponentes les era difícil terminar sus presentaciones, y a la hora de irse, tuvimos que cerrar las luces...

Aproximación a los negocios

- Sector primario y secundario obsoleto, pero en plena reforma
- Grandes consorcios multinacionales
- Sector secundario y terciario incipiente
- Cultura comercial nula -> en desarrollo
- Gran desarrollo de las telecomunicaciones
- Presión fiscal - Economía sumergida
- Presión aduanera - Contrabando
- Mafias -> sofisticándose

Federación Rusia

De moment i com a mínim fins al mes de març, aturarem aquestes interessants presentacions perquè el GPMK s'està lliurant a la preparació de la jornada "Química Sostenible, empresas innovadoras y competitivas", que tindrà lloc els dies 21 i 22 de febrer de 2008 i on ponents i empreses de renom presentaran, a través de casos reals, com ser més sostenible i alhora més rendible a la indústria. Es tractarà el disseny de plantes de producció, els sistemes de control, nous productes i processos, i la transferència de tecnologia, sense oblidar la normativa REACH i la seva gestió. Les inscripcions fetes abans del 31 de desembre tenen un 25% de descompte, i un 25% addicional per als socis de l'A-IQS. Demaneu informació a Montse Lázaro. Us hi esperem!

Concepció Roca (Prom. 1979)

Por ahora y como mínimo hasta el mes de marzo, no continuaremos con estas interesantes presentaciones porque el GPMK está volcado en la preparación de la jornada "Química Sostenible, empresas innovadoras y competitivas", que tendrá lugar los días 21 y 22 de febrero de 2008 y donde ponentes y empresas renombrados presentarán, a través de casos reales, cómo ser más sostenible y a la vez más rentable en la industria. Se abordará el diseño de plantas de producción, los sistemas de control, nuevos productos y procesos, y la transferencia de tecnología, sin olvidar la normativa REACH y su gestión. Las inscripciones realizadas antes del 31 de diciembre tendrán un 25% de descuento, y un 25% adicional para los socios del A-IQS. Pedid información a Montse Lázaro. ¡Os esperamos!

Concepció Roca (Prom. 1979)

BIOSIMILARS: UN NOU REPTA PER A LES EMPRESSES DE GENÈRICS

EL GRUP PROFESSIONAL DE FARMÀCIA TE PREVIST REALITZAR UNA JORNADA DURANT EL PRIMER TRIMESTRE DE L'ANY 2008. LA DATA EXACTA ESTÀ PENDENT DE CONFIRMAR.

La comercialització de fàrmacs biosimilars és al punt de mira de moltes empreses de genèrics. El seu desenvolupament presenta dificultats pròpies derivades tant de la producció com del marc regulatori.

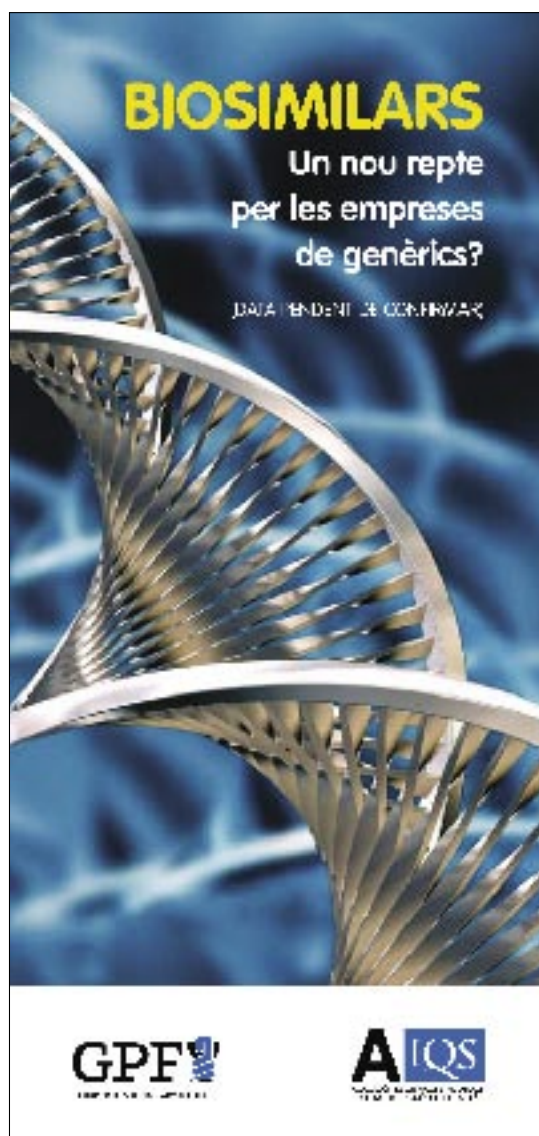
La jornada aportarà el punt de vista dels experts de diferents àrees amb l'objectiu de debatre sobre les possibilitats de negoci en aquesta àrea per a la indústria dels fàrmacs genèrics. □

BIOSIMILARES: UN NUEVO RETO PARA LAS EMPRESAS DE GENÉRICOS

EL GRUPO PROFESIONAL DE FARMACIA TIENE PREVISTO REALIZAR UNA JORNADA DURANTE EL PRIMER TRIMESTRE DE 2008. LA FECHA EXACTA ESTÁ PENDIENTE DE CONFIRMAR.

La comercialización de fármacos biosimilares está en el punto de mira de muchas empresas de genéricos. Su desarrollo presenta dificultades propias derivadas tanto de la producción como del marco regulatorio.

La jornada aportará el punto de vista de los expertos de diferentes áreas con el objetivo de debatir sobre las posibilidades de negocio en esta área para la industria de los fármacos genéricos. □

PINZELLADES D'UNA AMISTAT

L'any 1962 vaig conèixer el Pare Ferrer Pi. Recordo haver entrat al seu despatx, situat al final del corredor de la primera planta de l'IQS. Era una estança presidida per una taula on s'amuntegaven revistes americanes relacionades amb l'educació universitària. Al davant hi havia un home prim, de mirada ferma i decidida, que somreia. Aquelles van ser les primeres impressions que en vaig tenir.

En aquella època, el Pare Ferrer Pi, amb 44 anys, estava dedicat totalment a conduir i dirigir l'Institut Químic d'acord amb unes directrius molt clares i definides. Es va esforçar a fer entendre la universitat com a *College*, en una societat en què les idees avançades eren difícilment acceptades. Va fomentar la R+D –particularment a través de la consecució de nous productes amb les seves patents corresponents–, plenament conscient que això era el futur que necessitava aleshores el nostre país en l'evolució cap a una societat de serveis. També es va preocupar que els grups industrials, motors de l'economia, donessin en aquell moment suport al desenvolupament de la institució.

D'entre els fruits de la seva gestió destaquen els tècnics i empresaris que l'IQS ha donat a la societat, que s'han adaptat amb facilitat a les tasques que els han estat encomanades amb notable rapidesa i eficàcia provada, principalment en la indústria química i farmacèutica.

L'any 1965 es va reconèixer l'IQS com a centre no estatal d'ensenyament tècnic superior, amb un programa d'estudis diferenciat de l'oficial, que incloïa una dedicació notable a la recerca i a l'estudi de l'enginyeria, relacionat principalment amb les plantes químiques.

Quan vaig finalitzar els estudis a l'IQS, la meva relació personal amb el P. Ferrer Pi va canviar substancialment i va girar al voltant de les nostres aficions lúdiques compartides. Vam fer unes quantes excursions a la muntanya, concretament a l'Aneto i al llac de Sant Maurici, i va demostrar, per cert, que era un excel·lent muntanyenc de caminar tranquil i constant, amb la ment posada en els cims on sempre arribava i des d'on gaudia de la vista. Vam descobrir també a Vilanova i la Geltrú, la seva ciutat natal, que teníem un esport en comú, el tennis, al qual vam dedicar des d'aquell moment i regularment els matins dels dissabtes, en què acostumàvem a jugar partits dels quals sortíem gairebé exhausts. La convivència amb el P. Ferrer Pi em va ajudar en la meva lluita diària. Sempre va ser un amic a través de la seva serenitat, dels seus comentaris, fins i tot dels seus silencis.

PINCELADAS DE UNA AMISTAD

En el año 1962 conocí al Padre Ferrer Pi. Recuerdo haber entrado en su despacho, situado al final del pasillo de la primera planta del IQS. Era una estancia presidida por una mesa en la que se amontonaban revistas americanas relacionadas con la educación universitaria. En frente había un hombre delgado, de mirada firme y decidida, que sonreía. Aquellas fueron mis primeras impresiones.

En aquel entonces, el Padre Ferrer Pi, con 44 años, estaba dedicado totalmente a conducir y dirigir el Instituto Químico de acuerdo con unas directrices muy claras y definidas. Se esforzó en hacer entender la universidad como College, en una sociedad en la que las ideas avanzadas eran difícilmente aceptadas. Fomentó la I+D –particularmente a través de la consecución de nuevos productos con sus correspondientes patentes–, plenamente consciente de que sería el futuro que necesitaba entonces nuestro país en su evolución hacia una sociedad de servicios. También se preocupó de que los grupos industriales, motores de la economía, en aquel momento apoyaran el desarrollo de la institución.

De entre los frutos de su gestión destacan los técnicos y empresarios que el IQS ha dado a la sociedad, quienes se han adaptado con facilidad a las tareas que les han sido encomendadas con notable rapidez y eficacia probada, principalmente en la industria química y farmacéutica.

En el año 1965 se reconoció el IQS como centro no estatal de enseñanza técnica superior, con un programa de estudios diferenciado del oficial, que incluía una dedicación notable en torno a la investigación y al estudio de la ingeniería, principalmente relacionado con las plantas químicas.

Al finalizar mis estudios en el IQS, mi relación personal con el P. Ferrer Pi cambió sustancialmente y giró en torno a nuestras aficiones lúdicas compartidas. Realizamos excursiones varias a la montaña, concretamente al Aneto y al lago de Sant Maurici, en las que demostró, por cierto, ser un excelente montañero de andar tranquilo y constante, con la mente puesta en las cimas a donde siempre llegaba y desde donde disfrutaba de la vista. Descubrimos también en Vilanova i la Geltrú, su ciudad natal, que teníamos un deporte en común, el tenis, al cual dedicamos desde aquel momento y regularmente las mañanas de los sábados, jugando partidos de los que salíamos casi exhaustos. Mi convivencia con el P. Ferrer Pi me ayudó en mi lucha diaria. Siempre fue un amigo a través de su serenidad, de sus comentarios, incluso de sus silencios.

Van passar els anys, i el P. Ferrer Pi es va fer càrrec de la direcció de Deusto, on va aplicar els seus coneixements, cosa que va donar per resultat l'ampliació de la institució. En aquesta etapa de la seva vida vaig tenir l'oportunitat de tractar-lo d'una forma més assossegada, ja que jo acostumava a passar amb la meua família les vacances d'estiu a l'altiplà lleonès, a la vall del riu Porma, molt a prop dels Picos de Europa. Els pocs dies de descans que tenia els passava també amb la seva família, que puc afirmar que era molt important per a ell. Sempre tenia comentaris d'afecte per a tots els seus germans i nebots.

Quan el P. Ferrer Pi compartia les seves vacances amb la meua família ho feia com un membre més. Era un home de menjar frugal a qui agradava d'assaborir el formatge amb raïm i que a la sobretaula mantenia converses amenes, tant intrascendents com serioses. Era habitual parlar de temes com ara la pa-

ternitat responsable, l'evolució de l'economia, els valors de la societat, etc. I al mateix temps, també era comú sorprendre el Pare Ferrer Pi en els seus moments de desconexió observant el vol plàcid de les cigonyes en època de migració –just en aquella època de l'any–, i tocant l'harmònica per als meus fills –la feia sonar tan bé–, durant molts i molts capvespres vermellors. Suposo que contemplaria la grogor i l'aridesa del camp castellà i es prepararia internament per afrontar noves batalles en la seva tasca de formador d'homes.

Després de l'estada a Deusto, va canviar de funció i es va traslladar a Madrid, per ocupar-hi un nou càrrec de responsabilitat, com sempre voltat

Pasaron los años, y el P. Ferrer Pi se hizo cargo de la dirección de Deusto, en la que aplicó sus conocimientos, dando como resultado la ampliación de la misma. En esta etapa de su vida tuvo la oportunidad de tratarle de una forma más sosegada, debido a que solía pasar con mi familia las vacaciones estivales en la meseta leonesa, en el valle del río Porma, muy cerca de los Picos de Europa. En sus pocos días de descanso, se entregaba también a su familia, la cual puedo afirmar que era muy importante para él. Siempre tenía

comentarios de cariño para con sus hermanos y sobrinos.

Quando el P. Ferrer Pi compartía sus vacaciones con mi familia lo hacía como un componente más de la misma. Era un hombre de comida frugal que gustaba saborear el queso con uvas y quien en la sobremesa mantenía conversaciones amenas, tanto intrascendentes como serias. Era habitual hablar de temas tales como la

paternidad responsable, la evolución de la economía, los valores de la sociedad, etc. Y al mismo tiempo, también era común sorprender al Padre Ferrer Pi en sus momentos de desconexión observando el volar plácido de las cigüeñas en sus migraciones –en aquella época del año–, y tocando la armónica para mis hijos –qué bien la hacía sonar–, durante tantos y tantos atardeceres rojizos. Supongo que contemplaría el tono amarillo y la aridez del campo castellano preparándose internamente para afrontar nuevas batallas en su quehacer de formador de hombres.

Después de su estancia en Deusto, cambió de función y se trasladó a Madrid, a ocupar un nuevo cargo de responsabilidad, arropado como siempre

D'esquerra a dreta: Lluís Victori, S.J., Ricard Huguet (Prom. 1962), Pere Ferrer Pi, S.J., i Josep Mas (Prom. 1962) d'excursió al santuari de Cabrera (Osona) al desembre de 1961
De izquierda a derecha: Lluís Victori, S.J., Ricard Huguet (Prom. 1962), Pere Ferrer Pi, S.J., y Josep Mas (Prom. 1962) de excursión al santuario de Cabrera (Osona) en diciembre de 1961

per un equip de consellers de gran nivell. Crec que aquella etapa va ser la més important que va viure. També en aquesta època ens vam continuar veient i en dates semblants –en realitat, no ens vam deixar de veure mai–, encara que ara amb menys freqüència, ja que viatjava força més.

El Pare Ferrer Pi, com intel·lectual i jesuïta, no va deixar mai de banda les bones discussions. Em vénen a la memòria xerrades de tots els temes: sobre la secularització, sobre el destí de les esglésies, l'ús dels béns, el futur de la societat eclesiàstica, l'evolució de la societat, la pobresa que hi ha en els països no desenvolupats, etc. Aquestes xerrades sempre constituïen unes pinzellades de la nostra manera de pensar i de fer, i sense gaires pretensions, a la vista de les pressions imposades llavors pels deures de l'un i de l'altre.

Ja de tornada de Madrid a la seva Catalunya natal, vam continuar veient-nos amb regularitat, bé per desconnectar, bé per seguir l'amistat. Durant aquell temps, es dedicava molt a la tasca pastoral, i preparava amb la més gran cura les homilies dominicals. En les estones lliures que tenia, acostumava a alternar llargues passejades pels voltants del Centre Borja amb partides de petanca, i també passava alguna jornada en companyia de la meua família i amb els meus fills, als que demostrava la seva habilitat amb el críquet.

En aquesta última etapa ens va mostrar la grandesa i senzillesa dels homes que han treballat per la societat i per a la societat, millorant-la amb les seves actuacions. Espero que l'esperit de lluita per millorar el dia a dia que ens va transmetre el P. Ferrer Pi constitueixi un estímulo i un exemple per a tots nosaltres. □

por un equipo de consejeros de gran nivel. Crec que aquella fue la etapa más importante que vivió. También en esa época continuamos viéndonos y en fechas parecidas –en verdad, nunca nos dejamos de ver–, aunque con menos frecuencia, dado que viajaba mucho más.

Ferrer Pi 1998: el 1998 va rebre la Medalla d'or de l'A-IQS.
D'esquerra a dreta: Pedro Ferrer Pi, S.J., Lluís Seguí (†) i Mª Lluïsa Diu
Ferrer Pi 1998: en 1998 recibió la Medalla de oro de la A-IQS.
De izquierda a derecha: Pedro Ferrer Pi, S.J., Lluís Seguí (†) y Mª Lluïsa Diu

El Padre Ferrer Pi, como intelectual y jesuïta, nunca dejó de lado las buenas discusiones. Me vienen a la memoria charlas de todos los temas: sobre la secularización, sobre el destino de las iglesias, el uso de los bienes, el futuro de la sociedad eclesial, la evolución de la sociedad, la pobreza que hay en los países no desarrollados, etc. Estas charlas siempre constituían unas pinzelladas de nuestro pensar y hacer, y sin mayores pretensiones, dadas las prisas impuestas entonces por los deberes de uno y de otro.

Ya de vuelta de Madrid a su Cataluña natal, continuamos viéndonos con regularidad, bien por desconectar, bien por seguir con la amistad. Durante aquel tiempo, se dedicaba mucho a su labor pastoral, preparando cuidadosamente sus homilias dominicales. En sus ratos libres, solía alternar largos paseos por los alrededores del Centro Borja con partidas de petanca, y también pasando alguna que otra jornada en compañía de mi familia y con mis hijos, a quienes mostraba su habilidad con el críquet.

En esta última etapa nos mostró la grandesa y sencillez de los hombres que han trabajado por y para la sociedad, mejorándola con sus actuaciones. Espero que el espíritu de lucha por mejorar en el día a día que nos transmitió el P. Ferrer Pi constituya un estímulo y un ejemplo para todos nosotros. □

LIBRERÍA DÍAZ DE SANTOS: 10% de descompte en qualsevol llibre comprat o encarregat a la botiga de Balmes.

LIBRERÍA DÍAZ DE SANTOS: 10% de descuento en cualquier libro comprado o encargado en la tienda de Balmes.

SERVICIO PERMANENTE GARAJE ESPAÑA: t'arreglen la roda punxada, amb unes condicions especials pel nostre col·lectiu.

SERVICIO PERMANENTE GARAJE ESPAÑA: te arreglan la rueda pinchada con unas condiciones especiales para nuestro colectivo.

ASEDESA: realització de tot tipus d'assegurances: vida, accidents, llar, automòbils, salut, indústria/pimes, responsabilitat civil, comunitats, jubilació, transports, construcció, etc., amb tracte preferent.

ASEDESA: realización de todo tipo de seguros: vida, accidentes, hogar, automóviles, salud, industria/pymes, responsabilidad civil, comunidades, jubilación, transportes, construcción, etc., con un trato preferente.

PROMOCIÓ ESPECIAL PER LA ASSOCIACIÓ DE QUÍMICOS E INGENIEROS DEL INSTITUTO QUÍMICO DE SARRIÀ

10% de descompte a la quota o Modalitat Club Empresa*

+

Inscripció gratuïta fins el 30/06/08

+

MOTXILLA DiR DE REGAL per les altes

Oferta subjecta a les condicions generals i d'inscripció dels Clubs DiR vigents en cada moment.

Per obtenir aquestes condicions s'ha de presentar la tarja d'associat.

* Club Empresa és una modalitat de lliure accés al Club DiR que aconsegueix amb importants descomptes.

I si ets client DiR i encara no t'has acreditat, **acredita't** envia un e-mail a mikextern@dirfitness.es indicant el teu nom, dos cognoms, el DiR en el que estàs inscrit i el nom de la teva empresa i rebdràs dues invitacions perquè puguis anar a DiR amb qui vulguis, a més de poder accedir a tots els avantatges dels acords amb la teva empresa a partir del teu proper rebut.

-El descompte de la quota podria variar en funció del nombre d'acreditacions a la totalitat dels Clubs DiR.

-Els descomptes i promocions no són acumulables. Els descomptes no s'acumulen amb les modalitats: Superdir, Club, Senior i Tarifa Plana.

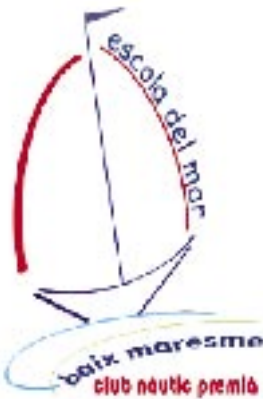
Atenció al client: 902 10 1979 o info@dirfitness.es

www.dir.cat

RACC: automòbil club amb promocions especials.
RACC: automòvil club con promociones especiales.

Banc Sabadell: productes i serveis especials.
Banc Sabadell: productos y servicios especiales.

Escola del mar Baix Maresme: vela, pesca esportiva, caiac, windsurf, etc., descomptes especials.
Escola del mar Baix Maresme: vela, pesca deportiva, kayak, windsurf, etc., descuentos especiales.

DiR
 vidaenforma

PROMOCIÓN PARA LA ASOCIACIÓN DE QUÍMICOS E INGENIEROS DEL INSTITUT QUÍMIC DE SARRIÀ

10% de descuento en la cuota o Modalidad Club Empresa*

+

Inscripción gratuita hasta el 30/06/08

+

Mochila DiR de regalo para las altas

*(Modalidad de libre acceso durante todos los días de la semana con un importante descuento)
 Oferta sujeta a las condiciones generales y de inscripción de los Club DiR vigentes en cada momento.
 Para obtener estas condiciones se ha de presentar la tarjeta de asociado.

Si ya eres cliente y no te has acreditado, envía un e-mail a mkcc@arnet.dirtfitness.es indicando tu nombre, dos emails, el DiR en el que estás inscrito y recibirás dos invitaciones para que puedas ir a DiR con quien quieras, además de poder acceder a todas las ventajas de los acuerdos que tenemos con la empresa a partir de la próxima recibo.

•El descuento de la cuota podrá variar en función del nombre de acreditados en la totalidad de los Clubs DiR y no es acumulable a las modalidades: Club, Superdir, Tarifa Plena y Senior.

•Los descuentos y promociones no son acumulables.

Para beneficiarte de esta oferta, presenta la parte superior de tu nómina en la recepción de DiR en el momento de la inscripción. Todas las condiciones de esta oferta están sujetas a las condiciones de promociones, generales y de inscripción de los clubs de fitness DiR.

Atención al cliente: 902 10 1979 o info@dirfitness.es

www.dir.cat

'EL LLIBERTÍ'

El passat 17 de novembre de 2007 a les 21.30 h al Teatre Poliorama, es van trobar 12 associats amb els seus acompanyants, en total un grup de 28 persones. L'obra de teatre *El Llibertí* és de l'autor Eric-Emmanuel Schmitt, un dels autors francòfons més llegits en els darrers 10 anys; està dirigida per Joan Lluís Bozzo, amb traducció d'Esteve Miralles. Gràcies al fantàstic treball dels actors i actrius, aquesta obra ens transporta a una època fascinant, per a molts de nosaltres, amb un toc de comèdia que ens fa somriure i emocionar-nos en el transcurs de tota la representació. □

Lidia Sirera

El punt de trobada va ser a la porta del Teatre a les 21 h., aquesta foto és dels associats que es van trobar. /El punto de encuentro fue la puerta del teatro a las 21 h., esta foto es de los asociados que se encontraron: Joan Pedrola i la seva muller / y su esposa, Lluís Ollé, Manel Palà, Fidel Falguera, Francesc Blanch, Ariadna Galve, Joan Piñol, espòs / marido d'Ariadna Galvé, Antoni Puig, Emili Solans, Montserrat Rosell, Montse Làzaro, Francesc Forné, Mateo Martínez i la seva muller / y su esposa.

'EL LLIBERTÍ'

El pasado 17 de noviembre de 2007 a las 21.30 h en el Teatro Poliorama, se encontraron 12 asociados con sus acompañantes, en total un grupo de 28 personas. La obra de teatro *El Llibertí* es del autor Eric-Emmanuel Schmitt, uno de los autores francófonos más leídos en los últimos 10 años; está dirigida por Joan Lluís Bozzo, con traducción de Esteve Miralles. Gracias al fantástico trabajo de los actores y actrices, esta obra nos transporta a una época fascinante, para muchos de nosotros, con un toque de comedia que nos hace sonreír y emocionarnos durante toda la representación. □

Lidia Sirera

VISITES A LA FONT MÀGICA

Les visites a la Font Màgica s'han hagut d'ajornar fins passat Nadal, ja que durant aquesta època de l'any aprofiten per fer totes les tasques de manteniment. Si esteu interessats a visitar-la, recordeu que heu de trucar a l'Associació i apuntar-vos. Aquestes visites són gratuïtes i només són per als associats més un acompanyant. □

VISITAS A LA FONT MÀGICA

Las visitas a la Font Màgica han tenido que aplazarse hasta después de Navidad, ya que durante esta época del año aprovechan para hacer todos los trabajos de mantenimiento. Si estáis interesados en visitarla, recordad que tenéis que llamar a la Asociación y apuntaros. Estas visitas son gratuitas y sólo son para los asociados más un acompañante. □

AGENDA

- 'Pere i el Llop' al Petit Liceu: diumenge 20 de gener de 2008, 12 h.
- Brecht al TNC - Teatre Nacional de Catalunya (TNC) - dissabte 8 de març de 2008, 21.30 h. Es disposa de 30 places. S'ha de confirmar assistència a l'A-IQS abans del 8 de febrer.

AQUESTES ACTIVITATS SÓN EXCLUSIVAMENT PER ALS MEMBRES DE L'A-IQS, MÉS ACOMPANYANTS

AGENDA

- 'Pere i el Llop' al Petit Liceu: domingo 20 de enero de 2008, 12 h.
- Brecht al TNC - Teatre Nacional de Catalunya (TNC) - sábado 8 de marzo de 2008, 21.30 h. Hay 30 plazas disponibles. Hay que confirmar asistencia a la A-IQS antes del 8 de febrero.

ESTAS ACTIVIDADES SON EXCLUSIVAMENTE PARA LOS MIEMBROS DE LA A-IQS, MÁS ACOMPAÑANTES

Xavier Batllori Aquilà, professor de l'Institut Químic de Sarrià

“ES PODRIA DIR QUE ACTUALMENT SÓC L'EXPERT EN ELS OCELLS DE BARCELONA”

ELS OCELLS SÓN UNS DELS ANIMALS QUE MÉS MIRADES ATRAPEN. JA SIGUI PEL SEU COLORIT, PELS SEUS BONICS CANTS I PERQUÈ TENEN LA POSSIBILITAT DE VOLAR, SÓN UNS DELS ANIMALS MÉS ESTIMATS I ADMIRATS PER L'ÉSSER HUMÀ. XAVIER BATLLORI, PROFESSOR I ANTIC ALUMNE DE L'INSTITUT QUÍMIC DE SARRIÀ, ÉS UN GRAN AFICIONAT ALS OCELLS.

Xavier Batllori ha estat vinculat quasi tota la seva vida professional a l'Institut Químic de Sarrià, universitat en la qual es va formar i llicenciar en Enginyeria Química a la promoció del 82, i on va fer tot seguit els estudis de doctorat. Actualment és professor de tercer curs del laboratori de Química Orgànica i de cinquè curs de Determinació Estructural II de l'IQS. També és l'encarregat del laboratori d'espectroscòpia, que dóna suport a la investigació que realitzen diversos grups de recerca i empreses.

Xavier Batllori va viure bons moments a l'IQS juntament amb diversos companys de classe, amb els quals, encara avui, manté una forta relació d'amistat. De ben menut ja va començar la seva afició pels animals en general, i pels ocells en concret; afició que li permet desconnectar de la feina, relaxar-se i oblidar-se de tots els problemes, conèixer nova gent interessant que comparteix la mateixa afició, i alhora l'obliga a fer esport i el permet posar-se en contacte amb la natura. □

Al començament de la tesi (1985). Davant: Dra. Ana Crespo, Dr. Xavier Batllori. Darrere i d'esquerra a dreta: Dr. Miquel Garriga, Dr. Àngel Álvarez i Jordi Milà que preparava el seu TFC
Al comienzo de la tesis (1985). Delante: Dra. Ana Crespo, Dr. Xavier Batllori. Detrás y de izquierda a dcha.: Dr. Miquel Garriga, Dr. Àngel Álvarez y Jordi Milà que preparaba su TFC

Xavier Batllori Aquilà, profesor del Instituto Químico de Sarrià

“SE PODRÍA DECIR QUE ACTUALMENTE SOY EL EXPERTO EN LOS PÁJAROS DE BARCELONA”

LOS PÁJAROS SON UNOS DE LOS ANIMALES QUE MÁS MIRADAS ATRAEN. YA SEA POR SUS COLORES, POR SUS BELLOS CANTOS O PORQUE TIENEN LA POSIBILIDAD DE VOLAR, SON UNOS DE LOS ANIMALES MÁS QUERIDOS Y ADMIRADOS POR EL SER HUMANO. XAVIER BATLLORI, PROFESOR Y ANTIGUO ALUMNO DEL INSTITUTO QUÍMIC DE SARRIÀ, ES UN GRAN AFICIONADO A LOS PÁJAROS.

Xavier Batllori ha estado vinculado casi toda su vida profesional al Instituto Químico de Sarrià, universidad en la que se formó y se licenció en Ingeniería Química en la promoción del 82, realizando seguidamente los estudios de doctorado. En la actualidad es profesor de tercer curso del laboratorio de Química Orgánica y de quinto curso de Determinación Estructural II del IQS. También es el encargado del laboratorio de espectroscopia, apoyando a la investigación que realizan diversos grupos de investigación y empresas.

Xavier Batllori vivió buenos momentos en el IQS junto a varios compañeros de clase, con los que, a día de hoy, todavía mantiene una fuerte relación de amistad. A temprana edad inició ya su afición por los animales en general, y por los pájaros en concreto, afición que le permite desconnectar del trabajo, relajarse y olvidarse de todos sus problemas, conocer a nueva gente interesante que comparte su misma afición, a la vez que le obliga a hacer deporte y le permite ponerse en contacto con la naturaleza. □

Final de tesi (1990). En segon pla, el Dr. José Ignacio Borrell, actual cap del departament de Química Orgànica de l'IQS
Final de tesis (1990). En segundo plano, el Dr. José Ignacio Borrell, actual jefe del departamento de Química Orgánica del IQS

ENTREVISTA**Quan va començar la teva afició per l'estudi i observació dels ocells?**

La meva passió pels animals va començar de ben petit. Recordo que sent molt jove vaig veure la pel·lícula de Walt Disney *Bambi*, que em va marcar profundament, i vaig començar a sentir interès cap als animals en general. Però la meva afició pels ocells va començar el dia 3 de desembre de 1975, el dia del meu sant, quan el meu pare em va regalar l'única guia d'ocells que hi havia a les llibreries en aquell temps. De seguida em vaig adonar que a diferència dels cérvols i d'altres mamífers que m'agradaven, els ocells són animals molt més fàcils de veure.

Com vas desenvolupar aquesta afició?

Pràcticament, guia en mà vaig començar a observar i a identificar tots els ocells que veia des del balcó de casa, als parcs barcelonins i a la serra de Collserola. Poc després, vaig anar de vacances a un campament d'estiu de natura que organitzava l'Associació per a la Defensa de la Natura al Refugi de Rapinyaires de Montejo, prop de Segòvia. Allà vaig conèixer moltes persones que sabien molt d'ocells i en aquest moment la meva afició per aquests animals es va disparar. Com a resultat d'això, l'any següent vaig fer per a l'assignatura de Biologia, a l'escola, el meu primer estudi sobre els ocells que havia observat durant el curs al parc de la Ciutadella.

A part d'observar els ocells, n'has tingut molts a casa?

No, he tingut quatre o cinc ocells però gairebé tots els hem trobat al carrer, o bé han vingut a parar a la terrassa de casa, ja que hi tenim molta vegetació, i ens els hem quedat quan era clar que fora,

ENTREVISTA**¿Cuando empezó tu afición hacia el estudio y observación de los pájaros?**

Mi pasión por los animales ya empezó de pequeño. Recuerdo que siendo muy joven vi la película de Walt Disney Bambi, que me marcó profundamente, y empecé a sentir interés hacia los animales en general. Pero mi afición por los pájaros empezó el día 3 de diciembre de 1975, el día de mi santo, cuando mi padre me regaló la única guía de pájaros que había en las librerías en aquellos tiempos. Enseguida me di cuenta de que a diferencia de los ciervos y de otros mamíferos que me gustaban, los pájaros son unos animales muy fáciles de ver en la ciudad.

¿Cómo desarrollaste esta afición?

Prácticamente, guía en mano empecé a observar y a identificar a todos los pájaros que veía desde el balcón de casa, en los parques barceloneses y en la sierra de Collserola. Poco después, me fui de vacaciones a un campamento de verano de naturaleza que organizaba la Asociación para la Defensa de la Naturaleza en el Refugio de Rapaces de Montejo, cerca de Segovia. Allí conocí a muchas personas que sabían mucho de pájaros y, en esos momentos, mi afición por estos animales se disparó. Como resultado de ello, al año siguiente hice para la asignatura de Biología, en el colegio, mi primer estudio sobre los pájaros que había observado durante el curso en el parque de la Ciutadella.

Aparte de observar los pájaros, ¿has tenido muchos en tu casa?

No, he tenido cuatro o cinco pájaros pero casi todos ellos los hemos encontrado en la calle o bien han venido a la terraza de casa, dado que tenemos mucha vegetación, y nos los hemos quedado cuando fuera, en la calle, tenían un futuro muy incierto. Fundamen-

al carrer, tenien un futur molt incert. Fonamentalment, m'he dedicat a observar-los i a estudiar-los. Es podria dir que actualment sóc l'expert en els ocells de Barcelona.

Creus que és positiu que la gent tingui ocells a casa o que, per contra, han d'estar en llibertat?

Jo diria que depèn de la espècie, perquè si es tracta de periquitos o canaris que ja estan criats per ser animals domèstics no hi ha cap problema que visquin en gàbies. En canvi, altres espècies, com ara la cadenera, no s'haurien d'engabiar, perquè han de viure en un ambient lliure i natural.

I què és el que més t'agrada dels ocells?

No hi ha una única cosa que m'agradi dels ocells, és la barreja de moltes coses: els alegres i variats colors de les seves plomes, la diversitat de formes i moviments que tenen, i els seus cants. Un dels aspectes que fan més atractius els ocells és que sempre estan en moviment, anant d'un lloc a un altre, i sempre que els observes, ho fas amb la il·lusió de trobar-ne un de nou o bé un que fa temps que no veies. D'altra banda, sortir a veure ocells em permet estar en contacte amb la natura i fer esport.

Quins són els teus ocells preferits?

El pit-roig, que és un ocell marró amb el pit ataronjat, molt confiat i simpàtic. El bruel, que és una petita joia que trobem als jardins de Barcelona i, com no, el rossinyol, que canta deliciosament.

talmente, me he dedicado a observarlos y a estudiarlos. Se podría decir que actualmente soy el experto en los pájaros de Barcelona.

¿Crees que es positivo que la gente tenga pájaros en casa o que, por el contrario, deben estar en libertad?

Yo diría que depende de la especie, pues si se trata de periquitos o canarios que ya están criados para ser animales domésticos no hay ningún problema en que vivan en jaulas. En cambio, otras especies, como por ejemplo el jilguero, no se deberían enjaular, pues deben vivir en un ambiente libre y natural.

¿Y qué es lo que más te gusta de los pájaros?

No hay una única cosa que me guste, es la mezcla de muchas de ellas: los alegres y variados colores de sus plumas, la diversidad de formas y movimientos que tienen, y sus cantos. Uno de los aspectos que más atractivos hacen a los pájaros es que siempre están en movimiento, yendo de un sitio a otro, y siempre que vas a observarlos, lo haces con la ilusión de encontrar uno nuevo o bien uno que hace tiempo que no veías. Por otro lado, salir a ver pájaros me permite estar en contacto con la naturaleza y hacer deporte.

¿Cuáles son tus pájaros preferidos?

El petirrojo, que es un pájaro marrón con el pecho anaranjado, muy confiado y simpático. El reyezuelo listado, que es una pequeña joya que encontramos en los jardines de Barcelona y, cómo no, el ruiseñor, que canta deliciosamente.

I quin és el més estrany que has trobat observant?

El mosquiter reietó, que vaig observar un dia que passejava pel parc del Guinardó. Aquest ocell és molt petit, de la mida del bruel, viu a Sibèria, i és molt estrany veure'l voltant per Barcelona. Poc després de veure'l, vaig trucar a un amic meu que també és amant dels ocells. Ell ho va explicar a més gent, i el resultat va ser que mitja Catalunya va passar pel parc del Guinardó per observar-lo.

Has participat en l'elaboració d'alguna enciclopèdia o guia d'ocells?

Directament no he escrit mai cap guia, però sí que he col·laborat amb

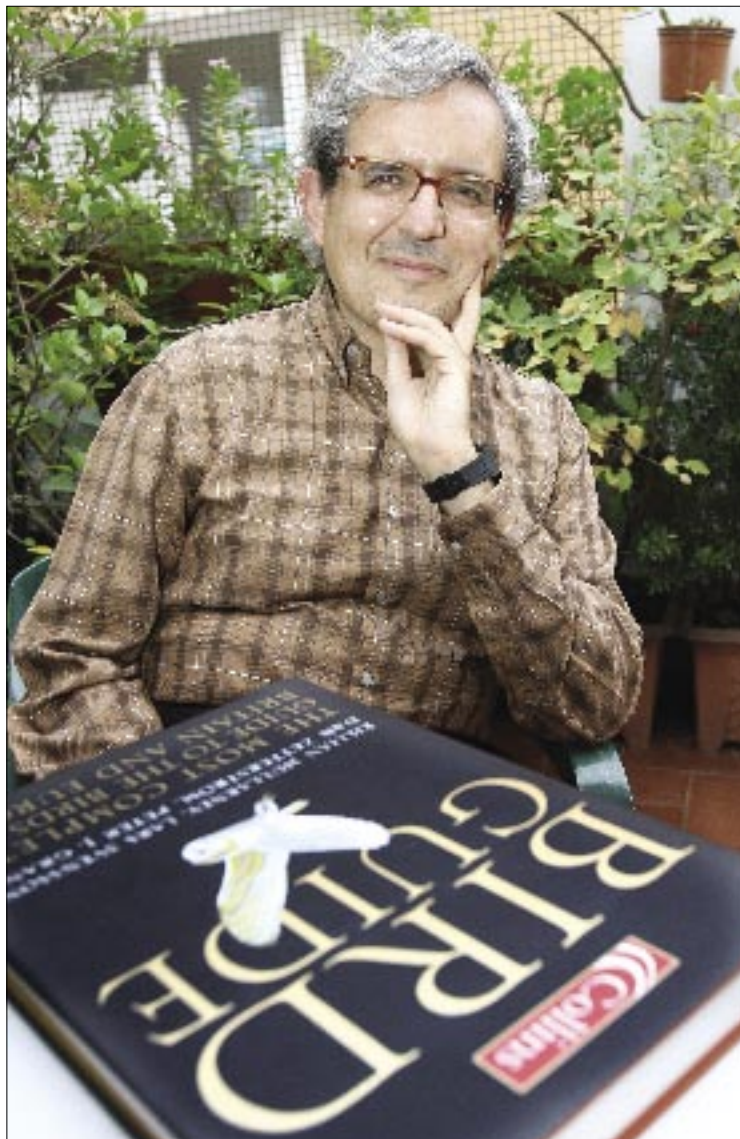
persones que estaven escrivint llibres de biodiversitat i de fauna barcelonina i els he deixat consultar part de les meves dades sobre diferents tipus d'ocells.

Has transmès aquesta afició a la teva família?

Sí, sobretot a un dels meus dos germans, que és geòleg, i déu n'hi do el que sap d'ocells. D'altra banda, ell també m'ha transmès a mi l'afició per l'observació de les roques i els fòssils.

Recomanaries la teva afició?

Totalment, ja que una afició d'aquest estil va molt bé per desconnectar de la feina, oblidar qualsevol tipus de problema, fugir de l'estrès i fer esport. A més, es pot practicar sol, acompanyat, amb la família o els amics, i et dona l'oportunitat de conèixer altres persones amb els teus mateixos interessos. □

¿Y cuál es el más extraño que has encontrado observando?

El mosquitero de Pallas, que observé un día que paseaba por el parque del Guinardó. Este pájaro es muy pequeño, del tamaño del reyezuelo listado, vive en Siberia, y es muy extraño verlo rondando por Barcelona. Al poco de verlo, llamé a un amigo mío que también es amante de los pájaros. Él lo explicó a más gente, y el resultado fue que media Cataluña pasó por el parque del Guinardó para observarlo.

¿Has participado en la elaboración de alguna enciclopedia o guía de pájaros?

Directamente nunca he escrito ninguna guía, pero sí he colaborado con

personas que estaban escribiendo libros de biodiversidad y de fauna barcelonesa, dejándoles consultar parte de mis datos sobre distintos tipos de pájaros.

¿Has transmitido esta afición a tu familia?

Sí, sobre todo a uno de mis dos hermanos, que es geólogo, y hay que ver lo que ya sabe de pájaros. Por otro lado él también me ha transmitido a mí la afición por la observación de las rocas y los fósiles.

¿Recomendarías tu afición?

Totalmente, pues una afición de este estilo va muy bien para desconnectar del trabajo, olvidar cualquier tipo de problema, huir del estrés y hacer deporte. Además, se puede practicar solo, acompañado, con la familia o los amigos, y te da la oportunidad de conocer a otras personas con tus mismos intereses. □

INAUGURACIÓ DEL NOU EDIFICI DE BIOENGINYERIA DE L'IQS I ASSEMBLEA ANUAL DE LA FUNDACIÓ EMPRESAS IQS

L'INSTITUT QUÍMIC DE SARRIÀ (IQS) VA INAUGURAR AHIR L'EDIFICI DE BIOENGINYERIA AMB UNA VISITA ALS LABORATORIS DE RECERCA DE BIOQUÍMICA, BIOMATERIALS, BIOTECNOLOGIA I MICROBIOLOGIA. A LA VISITA VAN ACUDIR ELS PATRONS DE LA FUNDACIÓ EMPRESAS IQS I REPRESENTANTS DE LA FUNDACIÓ MIQUEL MONTAGUT, QUE AGRUPA UN CONJUNT DE FUNDACIONS I LLEGATS. AMBDUES ORGANITZACIONS HAN APORTAT 1,5 MILIONS D'EUROS A AQUESTA INICIATIVA.

INAUGURACIÓN DEL NUEVO EDIFICIO DE BIOINGENIERÍA DEL IQS Y ASAMBLEA ANUAL DE LA FUNDACIÓN EMPRESAS IQS

EL INSTITUTO QUÍMICO DE SARRIÀ (IQS) INAUGURÓ AYER SU EDIFICIO DE BIOINGENIERÍA CON UNA VISITA A LOS LABORATORIOS DE INVESTIGACIÓN DE BIOQUÍMICA, BIOMATERIALES, BIOTECNOLOGÍA Y MICROBIOLOGÍA. ACUDIERON A LA VISITA LOS PATRONOS DE LA FUNDACIÓN EMPRESAS IQS Y REPRESENTANTES DE LA FUNDACIÓN MIQUEL MONTAGUT, QUE AGRUPA A UN CONJUNTO DE FUNDACIONES Y LEGADOS. AMBAS ORGANIZACIONES HAN APORTADO 1,5 MILLONES DE EUROS A ESTA INICIATIVA.

Després de la visita, Antoni Negre Villavecchia, president de la Fundació Empreses IQS, ha procedit a descobrir la cortina de la placa dels patrocinadors, on consten els noms de Grup Celsa, Ciments Molins i Roca Corporació, així com Comercial Vasco-Catalana, Industrias Titán, S.A., Izasa, J.P. Selecta, Simon, S.A., Simon Connect, Soler & Palau, Solvay Ibérica, S.A., i Texsa, S.A.

Sr. Joaquín Folch-Rusiñol, Sr. Jofre Juvè, Sr. Jaime de Sivatte, Sr. Juan Antonio Delatte, Sr. Antoni Negre, Sr. Joaquim Puig, Dr. Miquel Montagut, S.I. i Sr. Ramón Riba, patrocinadors dels nous locals
Sr. Joaquín Folch-Rusiñol, Sr. Jofre Juvè, Sr. Jaime de Sivatte, Sr. Juan Antonio Delatte, Sr. Antoni Negre, Sr. Joaquim Puig, Dr. Miquel Montagut, S.I. y Sr. Ramón Riba, patrocinadores de los nuevos locales

Tras la visita, Antoni Negre Villavecchia, presidente de la Fundación Empresas IQS, ha procedido a descubrir la cortina de la placa de los patrocinadores en la que constan los nombres de Grup Celsa, Ciments Molins i Roca Corporació, así como Comercial Vasco-Catalana, Industrias Titán, S.A., Izasa, J.P. Selecta, Simon, S.A., Simon Connect, Soler & Palau, Solvay Ibérica, S.A., y Texsa, S.A.

Antoni Negre ha subratllat que “el nou edifici serà molt important per a l'IQS, molt important per seguir la directiva de Bolonya, però encara més per a la indústria i el futur del país”.

A continuació, s'ha celebrat l'Assemblea Anual de la Fundació d'Empreses IQS, on el director general de l'IQS, Enric Julià Danés, ha valorat les principals dades del passat exercici i ha exposat els objectius del Pla Estratègic IQS 2007-2010.

L'IQS acull 1.283 alumnes, 78 dels quals becats amb 537.374 euros d'ajuts en total. Els serveis a la indústria suposen a l'IQS ingressos per valor de 2,7 milions d'euros, un 19,5% del pressupost. Un 5% més prové dels ingressos per projectes de R+D europeus, nacionals i autonòmics. L'organisme preveu per al 2008 duplicar la seva inversió en equipaments

Antoni Negre ha destacado que “el nuevo edificio será muy importante para el IQS, muy importante para seguir la directiva de Bolonia, pero todavía lo será más para la industria y el futuro del país”.

A continuación, se ha celebrado la Asamblea Anual de la Fundación de Empresas IQS, donde el director general del IQS, Enric Julià Danés, ha valorado los principales datos del pasado ejercicio y ha expuesto los objetivos del Plan Estratégico IQS 2007-2010.

El IQS acoge a 1.283 alumnos, 78 de ellos becados con 537.374 euros de ayudas en total. Los servicios a la industria suponen al IQS ingresos por valor de 2,7 millones de euros, un 19,5% del presupuesto. Un 5% más proviene de los ingresos por proyectos de I+D europeos, nacionales y autonómicos. El organismo prevé para 2008 duplicar su inversión en equipamientos y equipos

i equips de recerca. També vol aprofundir en els intercanvis amb altres centres universitaris dels EUA, l'Índia, Bèlgica, Taiwan i Milà. Especialment remarcables són les relacions amb el MIT, fins al punt que el 2008 l'intercanvi funcionarà a la inversa: alumnes del MIT cursaran estudis a l'IQS i les qualificacions acadèmiques obtingudes seran igualment vàlides a tots dos centres.

Asseguts a la taula: Dr. Alberto Barrera Berro, S.I.; Dr. Lluís Victori Companys, S.I.; Sr. Antoni Negre; Dr. Enric Julià Danés; dret donant la conferència: prof. Charles L. Cooney
Sentados a la mesa: Dr. Alberto Barrera Berro, S.I.; Dr. Lluís Victori Companys, S.I.; Sr. Antoni Negre; Dr. Enric Julià Danés; en pie dando la conferencia: prof. Charles L. Cooney

de investigación. También quiere profundizar en los intercambios con otros centros universitarios de los EE.UU., India, Bélgica, Taiwán y Milán. Especialmente remarcables son las relaciones con el MIT, hasta el punto de que en 2008 el intercambio funcionará a la inversa: alumnos del MIT cursarán sus estudios en el IQS y las calificaciones académicas obtenidas serán igualmente válidas en ambos centros.

Charles L. Cooney, l'home clau amb el MIT

L'home clau d'aquesta forta vinculació amb el MIT és justament el professor Charles L. Cooney, director del departament d'Enginyeria Química, del Massachusetts Institute of Technology (MIT), que ja el 1994 va impartir un curs a l'IQS sobre indústria farmacèutica.

L'anècdota diu que Cooney va acceptar per al MIT un alumne de l'IQS amb la condició que fos un alumne excel·lent i que d'ell dependria que la relació entre els dos centres universitaris continués.

Cooney va impartir ahir la lliçó magistral "Des de la química tradicional als bioprocessos". Cooney és un referent emblemàtic de la capacitat d'impulsar *start-up* i *spin-off* des d'una plataforma universitària implicada en el factor clau de la recerca i en l'impuls i el descobriment de nous productes i noves empreses.

Charles L. Cooney, que venia de l'Índia, va fer escala a Barcelona i va marxar l'endemà cap a Lisboa, per saltar de nou a San Francisco, va concloure el seu parlament amb una felicitació cordial als empresaris que han impulsat el finançament del nou edifici de Bioenginyeria de l'IQS per tal d'impartir-hi uns ensenyaments que es troben a la base del futur. □

Els locals per dins
Los locales por dentro

Charles L. Cooney, el hombre clave con el MIT

El hombre clave de esta fuerte vinculación con el MIT es precisamente el profesor Charles L. Cooney, director del departamento de Ingeniería Química, del Massachusetts Institute of Technology (MIT), que ya en 1994 impartió un curso en el IQS sobre industria farmacéutica.

La anécdota dice que Cooney aceptó para el MIT un alumno del IQS con la condición de que fuera un alumno excelente y que de él dependería que continuase la relación entre ambos centros universitarios.

Cooney impartió ayer la lección magistral "Desde la química tradicional a los bioprocessos". Cooney es un referente emblemático de la capacidad de impulsar *start-up* y *spin-off* desde una plataforma universitaria implicada en el factor clave de la investigación y en el impulso y el descubrimiento de nuevos productos y nuevas empresas.

Charles L. Cooney, que venía de India, hizo escala en Barcelona y al día siguiente partió para Lisboa, para saltar de nuevo a San Francisco, finalizó su parlamento con una felicitación cordial a los empresarios que han impulsado la financiación del nuevo edificio de Bioingeniería del IQS para poder impartir unas enseñanzas que se encuentran en la base del futuro. □

PRESENTACIÓ INSTITUCIONAL DE LA PLATAFORMA TECNOLÒGICA ESPANYOLA DE SEGURETAT INDUSTRIAL

EL PASSAT DIA 1 D'OCTUBRE ES VA DUR A TERME LA PRESENTACIÓ INSTITUCIONAL DE LA PLATAFORMA TECNOLÒGICA ESPANYOLA DE SEGURETAT INDUSTRIAL, PESI ([HTTP://WWW.LEIA.ES/PESI/](http://www.leia.es/PESI/)). EN LA CREACIÓ DE LA PLATAFORMA HAN TINGUT UNA PARTICIPACIÓ DESTACADA LA NOSTRA ASSOCIADA ROSA NOMEN (PROM. 1978), MEMBRE DE L'EXECUTIVA DE LA PESI, I UN DELS GRUPS DE RECERCA DEL DEPARTAMENT D'ENGINYERIA QUÍMICA DE L'IQS, DIRIGIT PEL NOSTRE ASSOCIAT JULIÀ SEMPERE (PROM. 1978).

La PESI forma part de la Plataforma Tecnològica Europea de Seguretat Industrial (ETPIS), que va iniciar la seva activitat el 2005 i que s'encarrega de promoure la recerca per a la millora de la seguretat en la producció, la prevenció i reducció d'accidents laborals i malalties professionals, així com de protegir el medi ambient. Tot això, amb la finalitat d'aconseguir el creixement sostenible de tota la indústria europea i millorar el benestar econòmic i social dels seus ciutadans. L'ETPIS ja ha donat lloc a propostes d'importants projectes de R+D dins del 7è Programa Marc de la CE.

La Plataforma Tecnològica Espanyola de Seguretat Industrial aposta per convertir-se en un clar referent per a la indústria a través dels seus programes de recerca i desenvolupament tecnològic, la seva Agenda Estratègica d'Investigació, la seva estructura de gestió i el seu desplegament operacional.

La presentació de la PESI va ser acollida pel CaixaForum de Barcelona i va tenir el suport de la Cambra de Comerç de Barcelona. Hi va assistir un públic força nombrós, principalment del sector químic i de diverses comunitats autònomes.

Durant l'acte, Antonio Moreno, president de la PESI i director dels Serveis de Prevenció del Grupo Iber-

PRESENTACIÓN INSTITUCIONAL DE LA PLATAFORMA TECNOLÓGICA ESPAÑOLA DE SEGURIDAD INDUSTRIAL

EL PASADO DÍA 1 DE OCTUBRE SE REALIZÓ LA PRESENTACIÓN INSTITUCIONAL DE LA PLATAFORMA TECNOLÓGICA ESPAÑOLA DE SEGURIDAD INDUSTRIAL, PESI ([HTTP://WWW.LEIA.ES/PESI/](http://www.leia.es/PESI/)). EN LA CREACIÓN DE LA PLATAFORMA HAN TENIDO UNA PARTICIPACIÓN DESTACADA NUESTRA ASOCIADA ROSA NOMEN (PROM. 1978), MIEMBRO DE LA EJECUTIVA DE LA PESI, Y UNO DE LOS GRUPOS DE INVESTIGACIÓN DEL DEPARTAMENTO DE INGENIERÍA QUÍMICA DEL IQS, DIRIGIDO POR NUESTRO ASOCIADO JULIÀ SEMPERE (PROM. 1978).

La PESI forma parte de la Plataforma Tecnológica Europea de Seguridad Industrial (ETPIS), que inició su actividad en 2005 y se encarga de promover la investigación para la mejora de la seguridad en la producción, la prevención y reducción de accidentes laborales y enfermedades profesionales, así como de proteger el medio ambiente. Todo ello, con el fin de conseguir el crecimiento sostenible de toda la industria europea y mejorar el bienestar económico y social de sus ciudadanos. La ETPIS ya ha dado

lugar a propuestas de importantes proyectos de I+D dentro del 7º Programa Marco de la CE.

La Plataforma Tecnológica Española de Seguridad Industrial apuesta por convertirse en un claro referente para la industria a través de sus programas de investigación y desarrollo tecnológico, su Agenda Estratégica de Investigación, su estructura de gestión y su despliegue operacional.

La presentación de la PESI fue acogida por el CaixaForum de Barcelona y tuvo el apoyo de la Cámara de Comercio de Barcelona. Contó con una buena asistencia de público, en gran parte del sector químico y de diversas comunidades autónomas.

Durante el acto, Antonio Moreno, presidente de la PESI y director de los Servicios de Prevención del

Sr. Antonio Moreno, Sr. Joan Trullén i Dra. Rosa Nomen durant la clausura de l'acte
sr. Antonio Moreno, Sr. Joan Trullén y Dra. Rosa Nomen durante la clausura del acto

drola, es va encarregar de presentar les línies d'acció de la PESI, que són:

- Promocionar la seguretat industrial i difondre el coneixement disponible.
- Identificar les mancances existents en termes de recerca, per millorar la seguretat industrial.
- Establir una estratègia coherent i un pla d'acció.
- Elaborar i mantenir actualitzada una agenda estratègica d'investigació.
- Promoure i fomentar activitats de R+D+i per al desenvolupament i innovació de la tecnologia i la generació d'una competitivitat sostenible espanyola alineada amb l'europea.
- Ajudar els socis a plantejar projectes de R+D+i en l'àmbit de la UE.
- Establir accions de cooperació per impulsar projectes de R+D+i conjunts a nivell estatal i regional.
- Aconseguir ajuts de la Comissió Europea i de les administracions públiques espanyoles per finançar projectes de R+D+i en matèria de seguretat industrial.

Grupo Iberdrola, se encargó de presentar las líneas de acción de la PESI, que son:

- *Promocionar la seguridad industrial y difundir el conocimiento disponible.*
- *Identificar las carencias existentes en términos de investigación, para mejorar la seguridad industrial.*
- *Establecer una estrategia coherente y un plan de acción.*
- *Elaborar y mantener actualizada una agenda estratégica de investigación.*
- *Promover y fomentar actividades de I+D+i para el desarrollo e innovación de la tecnología y la generación de una competitividad sostenible española alineada con la europea.*
- *Ayudar a los socios a plantear proyectos de I+D+i en el ámbito de la UE.*
- *Establecer acciones de cooperación para impulsar proyectos de I+D+i conjuntos a nivel estatal y regional.*
- *Lograr apoyos de la Comisión Europea y de las administraciones públicas españolas para financiar proyectos de I+D+i en materia de seguridad industrial.*

Hi van participar representants dels ministeris implicats en el desenvolupament de la seguretat industrial. Entre aquests, se'n destaquen Joan Trullén, secretari general d'Indústria, Francisco José Marcellán, secretari general de Política Científica i Tecnològica, Àngel Rubio, director de l'Institut Nacional de Seguretat i Higiene en el Treball, Jaime Alexandre, director general de Qualitat i Avaluació Ambiental, i Carlos Dueñas, subdirector general de Planificació, Operacions i Emergències. La Direcció General d'Investigació de la Comissió Europea hi va ser representada per Georgios Katalagarianakis, cap

Participaron representantes de los ministerios implicados en el desarrollo de la seguridad industrial. Entre ellos, se contó con Joan Trullén, secretario general de Industria, Francisco José Marcellán, secretario general de Política Científica y Tecnológica, Ángel Rubio, director del Instituto Nacional de Seguridad e Higiene en el Trabajo, Jaime Alexandre, director general de Calidad y Evaluación Ambiental, y Carlos Dueñas, subdirector general de Planificación, Operaciones y Emergencias. La Dirección General de Investigación de la Comisión Europea estuvo representada por Georgios Katalagarianakis, jefe de la unidad de

Sr. Francisco José Marcellán, secretari general de Política Científica i Tecnològica
Sr. Francisco José Marcellán, secretario general de Política Científica y Tecnológica

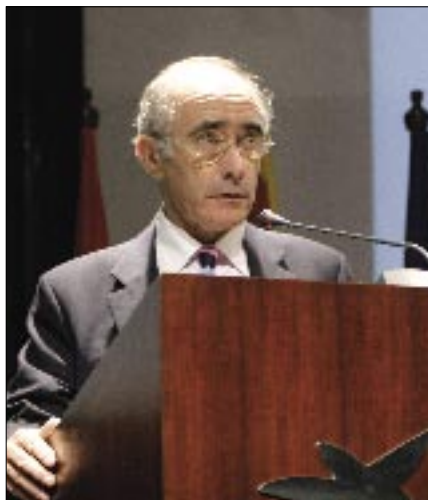
de la unitat de Productes de Nova Generació, i la Plataforma Europea de Seguretat Industrial (ETPIS) ho va ser pel seu president, Richard Gowland. La nostra companya Rosa Nomen, vicerectora de la Universitat Ramon Llull, va destacar el paper clau de la universitat en la generació i la transferència del coneixement, i va reclamar més implicació de les indústries del nostre país. □

Prof. Dr. Julià Sempere Cebrián

(Prom. 1978)

Dra. Rosa Nomen Ribé

(Prom. 1978)

Sr. Richard Gowland, president de l'ETPIS
Sr. Richard Gowland, presidente de la ETPIS

Productos de Nueva Generación, y la Plataforma Europea de Seguridad Industrial (ETPIS) fue representada por su presidente, Richard Gowland. Nuestra compañera Rosa Nomen, vicerectora de la Universitat Ramon Llull, destacó el papel clave de la universidad en la generación y la transferencia del conocimiento, reclamando una mayor implicación de las industrias de nuestro país. □

Prof. Dr. Julià Sempere Cebrián

(Prom. 1978)

Dra. Rosa Nomen Ribé

(Prom. 1978)

GRUP PROFESSIONAL DE BIOQUÍMICA I BIOTECNOLOGIA

EL PASSAT 24 DE NOVEMBRE ELS MEMBRES DEL GRUP PROFESSIONAL DE BIOQUÍMICA I BIOTECNOLOGIA, ES VAN TROBAR PER CELEBRAR L'ÈXIT DE LES JORNADES BIET07 FENT UNA VISITA-DINAR A GIRONA. LA VISITA VA CONSISTIR EN: EL CASC ANTIC DE LA CIUTAT, EL BANYS ÀRABS, LA CATEDRAL I EL BARRI JUEU. EL DINAR, QUE VA TENIR LLOC AL RESTAURANT EL CELLER DE CAN ROCA, VA SER MOLT ESPECIAL I TOTA UNA EXPERIÈNCIA PELS NOSTRES SENTITS OLFACIUS, GUSTATIUS I VISUALS. COM VEIEU, ESSER MEMBRE D'UN GRUP PROFESSIONAL TE LA SEVA RECOMPENSA A LA FEINA QUE ES FA DE MANERA VOLUNTÀRIA.

José Luis Zeichen, Montse Ortega (dona/esposa de José Luis Zeichen), José Ramón González, Armand Higuera (marit/esposu de Teresa Raventós), José Manuel Toro (marit/esposu de Lidia Sirera), Lidia Sirera, Francesc Blanch (marit/esposu de Montse Làzaro), Montse Làzaro, Mre Lluïsa Espinós (dona/esposa de José Ramón González) i Teresa Raventós. A la terrassa d'un antic bar jueu, espai que ara pertany al museu jueu de la ciutat de Girona.
En la terraza de un antiguo bar judío, espacio que ahora pertenece al museo judío de la ciudad de Gerona.

GRUPO PROFESIONAL DE BIOQUÍMICA Y BIOTECNOLOGÍA

EL PASADO 24 DE NOVIEMBRE LOS MIEMBROS DEL GRUPO PROFESIONAL DE BIOQUÍMICA Y BIOTECNOLOGÍA, SE ENCONTRARON PARA CELEBRAR EL ÉXITO DE LAS JORNADAS BIET07 HACIENDO UNA VISITA-COMIDA EN GERONA. LA VISITA CONSISTIÓ EN: EL CASCO ANTIGUO DE LA CIUDAD, LOS BAÑOS ÁRABES, LA CATEDRAL Y EL BARRIO JUDÍO. LA COMIDA QUE TUVO LUGAR EN EL RESTAURANTE EL CELLER DE CAN ROCA, FUE MUY ESPECIAL Y TODA UNA EXPERIENCIA PARA NUESTROS SENTIDOS OLFATIVOS, GUSTATIVOS Y VISUALES. COMO VÉIS, SER MIEMBRO DE UN GRUPO PROFESIONAL TIENE SU RECOMPENSA EN EL TRABAJO QUE SE HACE DE FORMA VOLUNTARIA.

Antoni Planas i Remei Areny, es van incorporar més tard, aquí ja estàvem dinant al Celler de Can Roca.
Se incorporaron más tarde, aquí ya estábamos comiendo en el Celler de Can Roca.

JORNADA SOBRE LES MILLORES MEDIAMBIENTALS EN EL SECTOR CARNI

El Grup Professional de Medi Ambient (GPMA) organitzarà per al proper dia 13 de març de 2008 una jornada dedicada al sector carni, la cadena de producció, distribució i transformació dels subproductes animals no destinats al consum humà. □

JORNADA SOBRE LAS MEJORAS MEDIAMBIENTALES EN EL SECTOR CÁRNICO

El Grupo Profesional de Medio Ambiente (GPMA) organizará para el próximo día 13 de marzo de 2008 una jornada dedicada al sector cárnico, la cadena de producción, distribución y transformación de los subproductos animales no destinados al consumo humano. □

EL PASSAT 18 DE JULIOL EL G.P. DE MÀRQUETING ES VA REUNIR EN EL TRADICIONAL SOPAR D'ABANS DE VACANCES

EL PASADO 18 DE JULIO EL G.P. DE MARKETING SE REUNIÓ EN LA TRADICIONAL CENA DE ANTES DE VACACIONES

D'esquerra a dreta, asseguts: Olga Pratginestós, Concepció Roca, Pedro Ros, Josep M. Guilera. D'esquerra a dreta, drets: Gabriel Palomo, José Mosquera, Josep Beumala, Adolfo de Pedro, Francisco Nicolás, Josep Albert Jover
De izquierda a derecha, sentados: Olga Pratginestós, Concepció Roca, Pedro Ros, Josep Mª Guilera. De izquierda a derecha, de pie: Gabriel Palomo, José Mosquera, Josep Beumala, Adolfo de Pedro, Francisco Nicolás, Josep Albert Jover

INCORPORACIONS DES DE L'1/11/07 FINS AL 30/11/07

INCORPORACIONES DESDE EL 1/11/07 HASTA EL 30/11/07

Álvarez Davi, Marc (06)
 Asensio Coronado, Juan Antonio (97)
 Bosch Sansa, Jaume (05)
 Camps Lozano, Bibiana (00)
 Cancela Alonso, Pablo (01)
 Casas Infantes, Ana (04)
 Celma Crusset, Montserrat (06)
 Claramonte Rosa, Vicenç (03)
 Contreras Herмосilla, Carlos (02)
 Corella Frasnado, Àlex (05)
 Corredor Sánchez, Míriam (07)
 De Cruylles Miguel, Román (01)
 De Solà Bosch, Laia (06)
 Del Rincón Casal, Sílvia (Màster Eng. Ambiental Empresa 05)
 Díaz Pociello, Albert (05)
 Díaz Simó, Mireia (00)
 Dolado Pérez, Ignacio (01)
 Dot Bruquetas, Eduardo (56)
 Dunjó Denti, Jordi (04)
 Duran Garcia, Salvador (04)
 Esteve Furriol, Anna (05)
 Falcó Brenes, José Luis (01)
 Fernández Farré, Maria (05)
 Ferreras Robas, Lourdes (05)
 Güell Cargol, Marc (06)
 Herranz Salañer, Juan (04)
 Lacomà Tribó, Anna (84)
 Laffite Ysasi, Felipe (56)
 Lasheras Artero, Alejandro (07)
 Marcuello Mendoza, Noèlia (04)
 Marte Díaz, Juan Luis (04)
 Martín Pastor, Iván (Màster Eng. Ambiental 07)
 Martínez Mas, Núria (04)
 Migani, Annapaola (Lda. Química Univ. Bolònia 96)
 Modolell Regués, Xavier (06)
 Montal Canyadell, Joan (56)
 Montserrat Siscart, Joan-Ramon (07)
 Mor Pera, Teresa (05)
 Muñoz Cívico, Genís (Postgrau Tecnologia Pintures 06)
 Navajas Cortina, Helena (05)
 Olano Biada, Solsoles de (04)
 Olivé Viñas, Carla (06)

Oliver Ruiz, Manuel Antonio (Ldo. Ciències Químiques UC Madrid 78)
 Olmos Cobo, M^a del Mar (05)
 Pereda Miquel, Eduard (07)
 Peri Esplà, Eulàlia (05)
 Pila Díez, Mª Gloria (06)
 Plà Solans, Helena (07)
 Pujadas Mestres, Lluís (04)
 Ràez Guardiola, Gemma (07)
 Romero Gotanegra, Gerard (02)
 Sagrera Díaz, Albert (06)
 San Juan Grande, Elena (07)
 Sánchez Expósito, Jessica (07)
 Sanmartí Espinal, Marta (07)
 Sans Peña, Marta (07)
 Seseras Espinet, Jordi (82)
 Simó Jutglar, Lourdes (87)
 Torok Morillo, Emilio (56)
 Ventura Duran, Eduard (05)
 Verdaguer Ferrer, Ariadna (03)
 Vico Díaz, Ingrid (03)
 Vílchez Martín, José Manuel (02)
 Villarrubia Derqui, Javier (01)

DEFUNCIONS TANT D'ASSOCIATS COM DE NO ASSOCIATS DES DE L'1/11/07 FINS AL 30/11/07

DEFUNCIONES TANTO DE ASOCIADOS COMO DE NO ASOCIADOS DESDE EL 1/11/07 HASTA EL 30/11/07

Alonso Aragón, Francisco (Prom. 1981)
 Botella Pujalte, Alfredo (Prom. 1963)
 Cercós Esteve, Marcelino (Prom. 1946)
 Ferrer Pi, Pere S.J. (Soci Honorífic)
 Gallart Boada, Carles (Prom. 1969)
 Gispert de Nicolau, Joaquim de (Prom. 1971)
 González Pardo, Luis-Servando (Prom. 1969)
 Heredia Comas, Federico (Prom. 1952)
 Lartundo Castro, Enrique (Prom. 1949)
 Medina Benjumea, Jaime (Prom. 1942)
 Mestre Villa, José (Prom. 1954)
 Muller y de Abadal, Joaquín de (Prom. 1942)
 Pallás Miquel, Lluís (Prom. 1945)
 Puig Nadal, Francesc (Prom. 1962)
 Romaní Bueno, Juan Manuel (Prom. 1952)
 Sanfeliu Marimón, Jaume (Prom. 1945)
 Torres Candela, José Vicente (Prom. 1974)

Carles Navarro, director general d'Elastogran Poliüretan Ltd., Istanbul (Turquia)

“AQUESTA EXPERIÈNCIA M’HA AJUDAT A COMPRENDRE QUE ELS ÉSSERS HUMANS SOM TOTS IGUALS”

CARLES NAVARRO ÉS EL SEGON ASSOCIAT A L'EXTERIOR D'AQUESTA SECCIÓ NOVA, QUE TÉ L'OBJECTIU D'ACOSTAR LES EXPERIÈNCIES DELS NOSTRES COL·LEGUES TANT A NIVELL PERSONAL COM PROFESSIONAL A TOTS ELS ASSOCIATS DE L'A-IQS. AQUEST COMPANYY, QUE DES DE L'ANY 2004 TREBALLA DE DIRECTOR GENERAL D'ELASTOGRAN A TURQUIA, RECONeix QUE ENCARA QUE EL “XOC CULTURAL VA A SER MOLT FORT, TOTA LA FAMÍLIA ESTEM MOLT CONTENTS DE VIURE A ISTANBUL”. CARLES PENSA ESTAR CINQ ANYS A TURQUIA I DESPRÉS TORNAR A BARCELONA AMB TOTA L'EXPERIÈNCIA ACUMULADA O ENLLAÇAR, POTSER, AMB UNA ALTRA ESTADA DE QUATRE ANYS A L'ESTRANGER AMB EL GRUP BASF.

Carles Navarro, director general de Elastogran Poliüretan Ltd., Estambul (Turquia)

“ESTA EXPERIENCIA ME HA AYUDADO A COMPRENDER QUE LOS SERES HUMANOS SOMOS TODOS IGUALES”

CARLES NAVARRO ES EL SEGUNDO ASOCIADO EN EL EXTERIOR DE ESTA SECCIÓN NUEVA, QUE TIENE EL OBJETIVO DE ACERCAR LAS EXPERIENCIAS DE NUESTROS COLEGAS TANTO A NIVEL PERSONAL COMO PROFESIONAL A TODOS LOS ASOCIADOS DE LA A-IQS. ESTE COMPAÑERO, QUE DESDE EL 2004 TRABAJA COMO DIRECTOR GENERAL DE ELASTOGRAN EN TURQUÍA, RECONOCE QUE A PESAR DE QUE EL “CHOQUE CULTURAL FUE MUY FUERTE, TODA LA FAMILIA ESTAMOS MUY CONTENTOS DE VIVIR EN ESTAMBUL”. CARLES PIENSA PERMANECER CINCO AÑOS EN TURQUÍA Y DESPUÉS REGRESAR A BARCELONA CON TODA LA EXPERIENCIA ACUMULADA O ENLAZAR, TAL VEZ, CON OTRA ESTANCIA DE CUATRO AÑOS EN EL EXTRANJERO CON EL GRUPO BASF.

Quan vas sortir d'Espanya? Per què?

Al desembre del 2003 el director general d'Elastogran GmbH, una empresa 100% propietat del grup BASF dedicada a la producció i venda de sistemes de poliuretà, em va proposar anar a substituir el llavors director general d'Elastogran a Turquia, que era francès. Jo treballava en aquell moment de

*El despatx de Carles Navarro a Elastogran
El despacho de Carles Navarro en Elastogran*

director de Negoci d'Elastogran SA, a Rubí, i sempre havia somiat passar una part de la meva vida professional a l'estranger. Era una ocasió que no podia deixar perdre.

Quant de temps fa que ets fora?

Finalment vaig arribar a Istanbul al novembre del 2004, després que el meu company francès hagués rebut ja la propera destinació professional, a Alemanya. Ara, doncs, ha fet tres anys. El meu contracte havia d'acabar el novembre del 2008, però ja l'hem prolongat per un any més. En total pensem estar cinc anys a Turquia.

¿Cuándo saliste de España? ¿Por qué?

En diciembre de 2003 el director general de Elastogran GmbH, una empresa 100% propiedad del grupo BASF dedicada a la producción y venta de sistemas de poliuretano, me propuso ir a sustituir al entonces director general de Elastogran en Turquía, que era francés. Yo trabajaba en aquel momento

como director de Negocio de Elastogran SA, en Rubí, y siempre había soñado con pasar una parte de mi vida profesional en el extranjero. Era una ocasión que no podía dejar pasar.

¿Cuánto tiempo hace que estás fuera?

Llegué finalmente a Estambul en noviembre de 2004, después de que mi compañero francés hubiera recibido ya su próximo destino profesional, en Alemania. Ahora, pues, se han cumplido tres años. Mi contrato debía terminar en noviembre del 2008, pero ya lo hemos prolongado por un año más. En total pensamos estar cinco años en Turquía.

Vista del Bósforo presa des d'un restaurant
 Vista del Bósforo desde un restaurante

Quines van ser les coses que més et van xocar al principi de viure fora?

Turquia, i Istanbul en especial, són grans desconeguts per als espanyols, i per als europeus en general, malgrat que el turisme ha crescut molt en els darrers anys. Jo no en sabia pràcticament res abans de venir-hi a viure i per això el xoc cultural va ser molt fort. El més sorprenent va ser anar descobrint el caràcter turc, molt diferent –per fora– del caràcter espanyol, però en el fons molt proper. Alguns valors fonamentals de la cultura turca són gairebé idèntics als nostres, com ara la hospitalitat amb els forasters, el respecte per la família com a institució central, amb una dedicació especial als grans i als petits, l'amistat i una alegria de viure i una calidesa en el tracte que sovint trobo a faltar en els pobles de més al nord.

Et sents plenament integrat al país on vius?

Sí, tota la família estem molt contents de viure a Istanbul. Els nostres fills, la Nora i el Max, van a classe en una escola internacional on han pogut aprendre anglès i entrar en contacte amb nens de moltes altres nacionalitats. La meva dona, Rocío, té un cercle d'amigues espanyoles, portugueses i llatinoamericanes molt ample, amb les quals fa moltes activitats. I jo, a la meva empresa, sóc l'únic estranger, entre 50 companys turcs. El contacte diari amb ells m'ha ajudat a entendre'ls i apreciar-los. Són persones molt compromeses i treballadores, i des del principi em van rebre amb els braços oberts. Jo he intentat correspondre'ls fent la meva feina el millor que puc.

¿Cuáles fueron las cosas que más te chocaron al principio de vivir fuera?

Turquía, y Estambul en especial, son grandes desconocidos para los españoles, y para los europeos en general, pese a que el turismo ha crecido mucho en los últimos años. Yo no sabía prácticamente nada antes de venir a vivir aquí y por eso el choque cultural fue muy fuerte. Lo más sorprendente fue ir descubriendo el carácter turco, muy distinto –por fuera– del carácter español, pero en el fondo muy cercano. Algunos valores fundamentales de la cultura turca son casi idénticos a los nuestros, como por ejemplo la hospitalidad con los forasteros, el respeto por la familia como institución central, con una dedicación especial a los mayores y a los pequeños, la amistad y una alegría de vivir y una calidez en el trato que a menudo echo de menos en los pueblos de más al norte.

¿Te sientes plenamente integrado en el país en el que vives?

Sí, toda la familia estamos muy contentos de vivir en Estambul. Nuestros hijos, Nora y Max, van a clase a un colegio internacional donde han podido aprender inglés y entrar en contacto con niños de otras muchas nacionalidades. Mi mujer, Rocío, tiene un círculo de amigas españolas, portuguesas y latinoamericanas muy amplio, con las que lleva a cabo muchas actividades. Y yo, en mi empresa, soy el único extranjero, entre 50 compañeros turcos. El contacto diario con ellos me ha ayudado a entenderlos y a apreciarlos. Son personas muy comprometidas y trabajadoras, y desde el principio me recibieron con los brazos abiertos. Yo he intentado corresponderles haciendo mi trabajo lo mejor que puedo.

Vols tornar a Espanya?

Sí, la vida de l'expatriat té molts avantatges, però també algun inconvenient. El Grup BASF permet anar enllaçant experiències internacionals de quatre anys, una rere l'altra, i això és una possibilitat real per a nosaltres també. Ara, si quan acabem la nostra estada a Turquia, hi ha la possibilitat de tornar a Barcelona amb alguna feina en què pugui utilitzar l'experiència que ara estic acumulant, estaríem d'allò més contents. Cal dir, però, que la meua família no tindria gaire inconvenient a anar a viure a un altre país.

Què és el que més enyores del teu país natal?

Trobo a faltar molt més la gent que no pas el país en sí. La gran sort és que avui dia la tecnologia ens permet estar en contacte d'una forma que abans era impensable. A través d'Internet fem videoconferències amb la família i els amics, veiem TV3, llegim els diaris catalans, ens enviem correus electrònics i fotos i comprem llibres i música en català i castellà. Seguim els partits del Barça a través de la televisió turca, on és molt popular. I sempre que deixem Barcelona, anem carregats de llonganisses, pernil, embotits i formatges. Els meus fills fins i tot reben el *Cavall Fort* per correu. Cada any fem vacances d'estiu i de Nadal al Masnou, al Maresme, on tenim casa nostra, i això ens permet tornar a Turquia amb les piles carregades.

Carles Navarro i la seva família davant de la Mesquita Blava
Carles Navarro y su familia delante de la Mezquita Azul

¿Quieres volver a España?

Sí, la vida del expatriado tiene muchas ventajas, pero también algún inconveniente. El Grupo BASF permite ir enlazando experiencias internacionales de cuatro años, una tras otra, y esto es una posibilidad real también para nosotros. Ahora bien, si cuando terminamos nuestra estancia en Turquía, existe la posibilidad de regresar a Barcelona con algún trabajo en el que pueda utilizar la experiencia que ahora estoy acumulando, estaríamos de lo más contentos. Hay que decir, sin embargo, que mi familia no tendría demasiado inconveniente en ir a vivir a otro país.

¿Qué es lo que más echas en falta de tu país natal?

Echo más de menos a la gente que al país en sí. La gran suerte es que hoy en día la tecnología nos permite estar en contacto de una forma que antes era impensable. A través de Internet realizamos videoconferencias con la familia y los amigos, vemos TV3, leemos los periódicos catalanes, nos enviamos correos electrónicos y fotos y compramos libros y música en catalán y castellano. Seguimos los partidos del Barça a través de la televisión turca, donde es muy popular. Y siempre que dejamos Barcelona, vamos cargados de longanizas, jamón, embutidos y quesos. Mis hijos incluso reciben la revista *Cavall Fort* por correo. Cada año pasamos las vacaciones de verano y de Navidad en El Masnou, en el Maresme, donde está nuestra casa, y esto nos permite volver a Turquía con las pilas car-

Els companys de feina de Carles Navarro a la recepció de l'edifici d'oficines, després d'una sessió de formació. Tothom està ensenyant un quadernet que vam entregar, amb un resum dels continguts

Los compañeros de trabajo de Carles Navarro en la recepción del edificio de oficinas, después de una sesión de formación. Todos están mostrando un cuadernillo que entregaron con un resumen de los contenidos

Amb què et quedaries del país on vius? Què hi canviaries?

Crec que Turquia és segurament un dels països que més tenen per aportar a Europa en els propers temps, tot i que sóc conscient que hi ha molta gent que no comparteix aquesta opinió. Cal viure en aquest país per apreciar les immenses possibilitats de progrés econòmic i social i al mateix temps el desig del poble

turc de deixar enrere les turbulències polítiques, els cops d'estat i les crisis econòmiques. Recordo molt l'Espanya de la Transició, quan tothom estava disposat a fer el que calgués per tirar el país endavant. Hi ha un desig enorme de progrés que fa que viure aquí sigui una experiència personal molt interessant.

En el pla negatiu, Turquia és encara un país de profundes desigualtats econòmiques i socials. La classe mitjana hi està tot just apareixent, i encara molts milions de persones passen dificultats per sobreviure. Per això, el repte més gran, a part de l'economia, és l'educació, que no és viable mentre els nens hagin de deixar l'escola per anar a treballar i ajudar així a mantenir les seves famílies. Com més pugui el nivell cultural més clar serà el futur del poble turc.

En què t'ha influït positivament l'experiència a l'exterior?

Com a persona, m'ha ajudat a comprendre que els éssers humans som, en el fons, tots iguals, encara que parlem o ens vestim de maneres diferents, o tinguem religions incompatibles. Tots responem igual i desitgem les mateixes coses. Estic segur que el món seria una mica més just si tothom tingués l'oportunitat de conèixer altres cultures i maneres de fer.

Com a professional, l'experiència està sent immillorable. La meua posició actual em permet veure d'una manera immediata les conseqüències de les meves decisions, cosa que, per altra banda, implica també una gran responsabilitat.

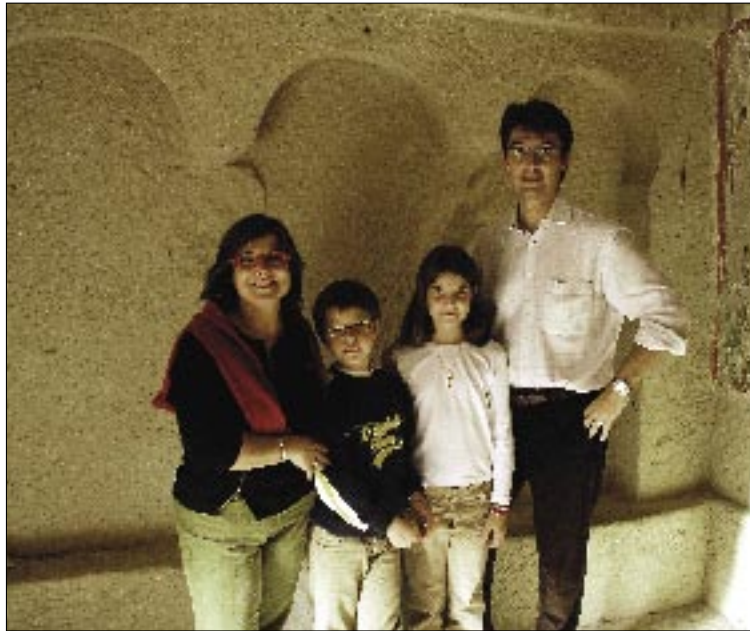

Foto de família a les esglésies amagades a la roca de Capadòcia
Foto de familia en las iglesias escondidas en la roca de Capadocia

gadas.

¿Con qué te quedarías del país donde vives? ¿Qué cambiarías?

Creo que Turquía es seguramente uno de los países que más tienen para aportar a Europa en los próximos tiempos, aun cuando soy consciente de que hay mucha gente que no comparte esta opinión. Hace falta vivir en este país para apreciar las inmensas posibilidades de progreso económico y social y al mismo tiempo el

deseo del pueblo turco de dejar atrás las turbulencias políticas, los golpes de estado y las crisis económicas. Recuerda mucho a la España de la Transición, cuando todo el mundo estaba dispuesto a hacer lo que fuera preciso para sacar al país adelante. Existe un deseo enorme de progreso que hace que vivir aquí sea una experiencia personal muy interesante.

En el plano negativo, Turquía todavía es un país de profundas desigualdades económicas y sociales. La clase media apenas está surgiendo, y todavía muchos millones de personas pasan dificultades para sobrevivir. Por eso, el mayor reto, aparte de la economía, es la educación, que no es viable mientras los niños tengan que dejar el colegio para ir a trabajar y ayudar así a mantener a sus familias. Cuanto más suba el nivel cultural más claro será el futuro del pueblo turco.

¿En qué te ha influido positivamente la experiencia en el exterior?

Como persona, me ha ayudado a comprender que los seres humanos somos, en el fondo, todos iguales, aunque hablemos o nos vistamos de maneras distintas, o tengamos religiones incompatibles. Todos respondemos igual y deseamos las mismas cosas. Estoy seguro de que el mundo sería algo más justo si todos tuvieran la oportunidad de conocer otras culturas y maneras de vivir.

Como profesional, la experiencia está siendo inmejorable. Mi posición actual me permite ver de una manera inmediata las consecuencias de mis decisiones, lo que, por otra parte, implica también una gran responsabilidad.

Explica'ns alguna anècdota d'estranger...

Un dia, al principi de la meva estada, vaig saber que els treballadors de producció havien sacrificat un be per tenir la sort de cara quan començéssim les nostres obres d'ampliació, i així evitar accidents. Va costar una mica convèncer-los que la millor prevenció està de fet a les seves mans, seguint els procediments i les normes de seguretat. Ara, tres anys després, ningú no es planteja ja una situació similar i la nostra empresa segueix lliure d'accidents laborals.

Un altra situació divertida és la quantitat de maneres que tenen els turcs d'anomenar-me. A la feina em sento dir "Carles Bey", "Bay Carles", "Bay Navarro" i fins i tot "Mr. Navarro". A les botigues, quan algú llegeix la meva targeta de crèdit, sóc "Mr. Vigo", perquè els turcs no entenen que els espanyols tinguin dos cognoms –ells només en tenen un– i es pensen que el meu nom de pila és "Carles Navarro" i que el meu cognom és "Vigo". Això ha provocat més d'un embolic. □

Explicanos alguna anècdota de extranjero...

Un día, al inicio de mi estancia, supe que los trabajadores de producción habían sacrificando un cordero para tener la suerte de cara a cuando empezasen nuestras obras de ampliación, y así evitar accidentes. Costó un poco convencerles de que la mejor prevención está, de hecho, en sus manos, siguiendo los procedimientos y las normas de seguridad. Ahora, tres años después, nadie se plantea ya una situación similar y nuestra empresa sigue libre de accidentes laborales.

Otra situación divertida es la cantidad de maneras que tienen los turcos de llamarme. En el trabajo oigo que me llaman "Carles Bey", "Bay Carles", "Bay Navarro" e incluso "Mr. Navarro". En las tiendas, cuando alguien lee mi tarjeta de crédito, soy "Mr. Vigo", porque los turcos no entienden que los españoles tengan dos apellidos –ellos solo tienen uno– y piensan que mi nombre de pila es "Carles Navarro" y que mi apellido es "Vigo". Esto ha provocado más de un lío. □

Foto presa davant d'un restaurant en el que Carles Navarro i el seus companys van celebrar l'iftar, el sopar amb el que els turcs trenquen el dejuni, durant el Ramadan

Foto tomada delante de una restaurante en el que Carles Navarro y sus compañeros celebraron el Iftar, la cena con la que los turcos rompen el ayuno, durante el Ramadán

LA FALLA DE SANT JOSEP

PRESENTEM A CONTINUACIÓ UNA ANÈCDOTA QUE VA PASSAR EL 18 DE MARÇ DE 1919, PROTAGONITZADA PELS ALUMNES DE LA PRIMERA PROMOCIÓ DE L'IQS. LA TRANSCRIVIM LITERALMENT TAL COM LA VA EXPLICAR L'ANY 1955 IGNACIO PASCUAL PONS, MEMBRE D'AQUESTA PROMOCIÓ.*

Era pels volts de sant Josep; alguns companys valencians enyoraven, com és natural, les seves “falles”. Van decidir entre tots organitzar una falla química. Havia de fer poc embalum i durar molta estona; no pensàvem cremar precisament un paller a la plaça de Sarrià. A força de proves vam aconseguir obtenir una barreja combustible de gran viscositat: en vam fer 2 quilos, a càrrec, és clar, dels productes del magatzem de l'Institut. Vam escollir el lloc de l'emplaçament, just damunt del pilar de ciment del segon pal d'electricitat, a mà dreta, del carrer del Doctor Amigant. Així, la podria veure l'Isidro, el porter, que era valencià i molts altres pares i estudiants jesuïtes, valencians també, avisats oportunament de l'hora de l'espectacle.

A les 8 en punt de la nit del 18 de març vam fer la cremà; una preciositat; tot anava segons el pla previst: primer blau, després verd, després vermell, tot en forma de bola de foc de més de metre i mig de diàmetre. Gran espectacle per als viants, dos tramvies aturats per veure allò tan bonic i fins i tot un cotxe. Però aleshores van començar les angoixes. Ens havíem

LA FALLA DE SAN JOSÉ

PRESENTAMOS A CONTINUACIÓN UNA ANÉCDOTA QUE SUCEDIÓ EL 18 DE MARZO DE 1919, PROTAGONIZADA POR LOS ALUMNOS DE LA PRIMERA PROMOCIÓN DEL IQS. LA TRANSCRIBIMOS LITERALMENTE TAL COMO LA EXPLICÓ EN 1955 IGNACIO PASCUAL PONS, MIEMBRO DE ESTA PROMOCIÓ.*

Era por los alrededores de san José; algunos compañeros valencianos añoraban, como es natural, sus “fallas”. Decidimos entre todos organizar una falla química. Tenía que hacer poco bulto y durar mucho; no íbamos precisamente a quemar un pajar en la plaza de Sarrià. A fuerza de pruebas logramos obtener una mezcla combustible de gran viscosidad: hicimos dos kilos, a cargo, claro está, de los productos del almacén del Instituto. Escogimos el sitio del emplazamiento, justo encima del pilar de cemento del segundo poste de electricidad, a mano derecha, de la calle del Doctor Amigant. Así, la podría ver Isidro, el portero, que era valenciano y otros muchos padres y estudiantes jesuitas, valencianos también, avisados oportunamente de la hora del espectáculo.

A las 8 en punto de la noche del 18 de marzo hicimos la cremà; una preciosidad; todo iba según el plan previsto: primero azul, luego verde, luego rojo, todo en forma de bola de fuego de más de metro y medio de diámetro. Gran espectáculo para los transeúntes, dos tranvías parados para ver aquello tan bonito e incluso un coche. Pero entonces empezaron las angustias.

oblidat de calcular que les quatre biguetes de ferro, sotmeses a una tal temperatura, es plegarien... i així va ser. Quan el vermell estava en tota l'esplendor, el pal es va començar a inclinar a partir del ciment; sort que els fils de dalt eren gruixuts i els altres pals aguantaven bé. Vam passar un parell de minuts de pànic amb desallotjament d'espectadors, etc., etc. La bola s'acabava i finalment les quatre biguetes roents van quedar allà, ensenyant-nos que a la vida cal fer el possible per prevenir-ho tot. La inclinació per sort no va ser alarmant i avui dia encara podreu veure els ferros redreçats en part per la companyia d'electricitat, però amb el pal en disconformitat amb el sentit de la vertical.

Sembla que aquest fet va ser la causa d'un article del primer reglament de l'Institut en què s'afirmava que els terrenys al voltant de l'IQS es consideraran protegits per la direcció del nostre Centre. □

Nos habíamos olvidado de calcular que las cuatro viguetas de hierro, sometidas a tal temperatura, se doblarían... y así fue. Al estar el rojo en todo su esplendor, empezó a ladearse el poste a partir del cemento; suerte que los hilos de arriba eran gordos y los otros postes aguantaban bien. Pasamos un par de minutos de pánico con despeje de espectadores, etc., etc. La bola se acababa y al fin las cuatro viguetas al rojo quedaron allí, enseñándonos que en la vida hay que hacer lo posible para prevenirlo todo. La inclinación por suerte no fue alarmante y hoy día aún podréis ver los hierros enderezados en parte por la compañía de electricidad, pero con el palo en disconformidad con el sentido de la vertical.

Parece que este hecho fue la causa de un artículo del primer reglamento del Instituto en el que se afirmaba que los terrenos alrededor del IQS se considerarán protegidos por la dirección de nuestro Centro. □

*El document original forma part del fons bibliogràfic del Museu de l'Institut

*El documento original forma parte del fondo bibliográfico del Museo del Instituto

FELICITACIONES

FELICITACIONES

Bon Nadal a tot la família i tot!
 Moltíssims ànims
 Moltíssims ànims!
 U. Vidal '83

Salut, Carina i Alba, des del 2012 al 2013,
 me voldria felicitar per la vostra família i des
 felicitat amb tots els plans de bon any!

[Signatures]

RECEBUT, S. L.
 RECEPCION
 C/ALFONSO XARRO, 100
 08038 BARCELONA

ESTANDE
 2013/2014 '83

Elastogran

DESTINO A TOTS ELS ANYS I
 COMUNITAT DE L'ÀREA UNIV. DE BARCELONA
 MOLT BONES FECHES I UN 2013 MOLT
 DE SAUUT, FELICITAT, BONA MERECIDAMENT I
 PROFESSIONALS I, MOLT BONA, FELICITAT
 2013 EN LA PART DE MÉS MILLOR, MÉS
 FELICITAT I MOLT BONA, FELICITAT

La Vanguardia, 14 de desembre de 1983
 Edició: 11:00h
 Pàgina: 10
 Tel: 93 486 1111
 Fax: 93 486 1111

DE MÉS BONA, Felicitat

Bon Nadal! i Felicitat 2013!
 Que el proper any estigui
 ple de Pau, Amor i Felicitat
 per tots vosaltres i la vostra
 família!!!!

[Snowman drawing]

Albert Jover
 Barcelona 1984

Bon Nadal

[Signature]

TERESA VIDAL
 PROM. 1973

El millor desitj per
 Nadal a l'any 2013

[Signature]

Prom. 1973

Hi ha molta gent que
 està molt agraïda a
 tots els que
 ho feu possible

[Signature]

2013

Perquè aquest any és que iniciem
la tan postergada construcció
d'un món millor
Un país 2008 ↓

[Signature]

A todos los amigos de la familia 2008
Rafael Llanusa
Bon Nadal i Felix Any Nou 2008!
i Felix Navidad y Prospero Año 2008!
- *[Signature]* -
1946

Bon Nadal i Felix Any 2008

[Signature]
Pere 2008

En aquest any us farem 2008
Pere 2008
2008

Desitjant al meu i família
una gran festa, i bon
any a tots.

FELIZ NAVIDAD
Y BUEN AÑO 2008!

[Signature]
2008

Te deso, Bon Nadal!
Bon Nadal
[Signature]

FELICITACIONS

FELICITACIONES

Bon Nadal

ALEXIA JORDAN
Pobra 81

GPF

AMB LES MIGDES DESTJES DESS VOSTRES
COMIANY DEL GRP PROFESSIONAL FARMACIUTIC

TEY. 1981
1981 1981

1981 1981

1981 1981

1981 1981

1981 1981

1981 1981

1981 1981

Bona Festa i molt Bon Any des
a tots la gran família de L'LOS

Salvador i Procta
Barcelo 1988

Bon Nadal i un bonic que bon un bon Any des
amb l'esperança que sigui un bon Any des
amb l'esperança que sigui un bon Any des

1988

En aquestes dates, un moment molt especial
per a tots de que un bon Any des i de que un
bon Nadal i que un bon Any des

Albert Puyosa
Barcelona 1988

Felicitacions i
bon Nadal i un bon Any des
amb l'esperança que sigui un bon Any des

1988

Bon Nadal a tots i un felis any

1988

1988

